

NASLOV—ADDRESS:
"Glasilo K. S. K. Jednota"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

LETOS

obhaja naša Jednota
20 letnico podelovanja
mladinskega oddelka
V ta namen naj vsako kra-
jevno društvo marljivo agitira
za mladinski oddelk.

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 43. leto

OESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1919.

STEV. 28 — NO. 28

CLEVELAND, O. 14. JULIJA (JULY) 1936

LETO (VOLUME) XXII.

ENAJSTO KAMPAJNSKO POROČILO

Zadnji kampanjski teden v juniju je sedem držav napredovalo za 777 "boosterskih" točk; med temi se je najbolj obnesla država Missouri z društvom Presv. Srca Jezusa št. 70 v St. Louis; tej državi pa sledi Wisconsin z 157 novimi točkami, ostalih pet držav ima manjše napredke.

Gori navedeno društvo sv. Srca št. 70 je število svoje kvote zopet pomaknilo za 500 točk, torej mu manjka do predpisane svote samo še 1775 točk. Upamo, da bomo lahko že prihodnji teden navedeno društvo uvrstili med zlata boosterska društva.

Ker imamo do konca tega meseca samo še 17 dni da je še opuščen asessment mladinskega oddelka tudi za nove člane, toplo priporočamo vsem kampanjskim načelnikom, da naj izrabijo to lepo priliko in osobito še teh 17 dni pridno agitirajo; mesec julij naj bi bil pravi rekordni mesec v tekoči kampanji.

Tukaj navajamo nastopne tabele v zvezi z našo kampanjo:

DRUŠTVA, KI PRVAČIJO PO DRŽAVAH

Colorado št. 55.	2,897 točk
Connecticut št. 148.	901 točk
Illinois št. 119.	4,108 točk
Indiana št. 52.	3,217 točk
Kansas št. 115.	2,101 točk
Michigan št. 30.	2,025 točk
Minnesota št. 4.	2,225 točk
Missouri št. 70.	8,225 točk
Montana št. 14.	4,168 točk
New York št. 57. in št. 184.	900 točk
Ohio št. 219.	21,311 točk
Pennsylvania št. 41.	2,525 točk
Wisconsin št. 136.	2,700 točk
Wyoming št. 94.	1,800 točk

DRUŠTVA NA ČISTEM MESTU

Zlato boostersko društvo: št. 219, Euclid, Ohio.
Srebrno boostersko društvo: št. 70, St. Louis, Mo.
Plavo boostersko društvo: št. 169, Cleveland, Ohio.
Rdeče boostersko društvo: št. 119, Rockdale, Ill.
Belo boostersko društvo: št. 14, Butte, Mont.

TOČKE PO DRŽAVAH Z DNE 1. JULIJA

Missouri	8,225
Ohio	1,864
Montana	1,616
Indiana	1,496
Wisconsin	1,470
Colorado	918
Connecticut	901
Wyoming	799
Michigan	632
Illinois	606
Kansas	543
Pennsylvania	543
Minnesota	530
New York	322

VSEM SLOVENCEM V AMERIKI

V Clevelandu je otvorjena velika Jezerska razstava, na kateri so tudi zastopani Slovenci. Razstavni prostor je razdeljen na dva dela in sicer prvi del je razvoj industrije in tehnike in drugi del je narodni oddelk, ki ima svoja mična naselja. Vsak narod za sebe ima razstavljene svoje najboljše umetnine in dnevno proizvajajo na velikem odru svoje igre, petje, ples, godbo in narodne šege.

Mi Slovenci imamo pristno in tipično starokrajško gostilno, ki smo jo nazvali, da zvežemo vse Slovence pod eno streho, gostilna "Ljubljana." Postrežba v gostilni je po točilih in natakaricah v narodni noši. V gostilni igrajo najboljši harmonikarji, servirajo se pristna starokrajška jedila, vino, pivo in najboljše žganje. Iz gostilne doni slovenska pesem, glasno vriskanje in neprisliljena veselost.

Prepričani smo, da vsakega Slovence, živečega izven Clevelanda vleče želja v srce nove Slovenije, največjo slovensko naselbino v inozemstvu v Cleveland, da se bratsko pomeni o

svojih mladostnih šegah, mladostnih letih in zapoje zdravice pod domačo vejo. Slovenci na razstavi zbujajo veliko pozornost, vse jih ljubi, vse spoštuje, vse pri njih vasuje in vsled njihove živavosti vse občuduje.

Slovenski trgovci, ki so člani popolnoma slovenske organizacije Progressivne Trgovske Zveze, so prevzeli vse breme finančnih stroškov na svoje rame, samo da rešijo narodno čast našega naroda v zastopstvu na veliki jezerski razstavi.

Razstava je nekaj impozantnega zanimivega in dovršenega, kar vsakdo občuduje. Ki ima priliko razstavo posetiti. Reklamni odbor je sklenil obvarovati naše ljudi, ki prihajajo iz drugih naselbin na to velevažno in zanimivo razstavo pred tujimi izkoriščevalci, zato se je vse potrebno ukrenilo, da dobe vsi naši zunanji posetniki potrebna prenočišča in vso najboljšo postrežbo pri naših rojakih, ki vodijo prvovrstno gostilniško obrt. Priporočljivo je, da se organizirajo posamezne skupine, sporoče svoj prihod v Cle-

PRICETEK GRADNJE JUGOSLOVANSKEGA KULTURNEGA VRTA

Slika predstavlja del osebja, ki je zaposleno pri gradnji Jugoslovanskega kulturnega vrta v Clevelandu, Ohio. Spredej (v beli srcaji) je vladni inženjer Mr. Mudge, pod čigar vodstvom se bo delalo. Vlada je dala na razpolago \$58,000.00, da se ta znameniti kulturni vrt izgotovi. Slika je iz prijaznosti in brezplačno vzel Mr. Beros, lastnik Beros Studio, 6122 St. Clair Ave. Z delom bo šlo zdaj naprej, dokler bo vrt popolnoma dogotovljen tja enkrat v jeseni.

25-letnica društva sv. Valentina št. 145, Beaver Falls, Pa.

Minulo nedeljo, dne 12. julija je bil slavnostni dan za naselbino Beaver Falls, Pa., ozir. Fallston, kjer je sedež društva sv. Valentina št. 145 naše Jednote, ko je obhajalo svoj srebrni jubilej, ali 25 letnico obstanka. V ta namen se je društvo korporativno udeležilo v domači cerkvi pete sv. maše za vse članstvo društva, popoldne se je pa vršil velik piknik v Wise's Grove pri New Brighton. Piknika se je udeležilo okrog 500-oseb.

Med udeleženci je bilo tudi pet glavnih Jednotinih uradnikov in sicer br. Pavlakovich, II. podpredsednik; br. Lokar, nadzornik; br. Rudman finančni odbornik; br. Dečman, predsednik potrošnega odbora in urednik Glasila.

Dasiravno je bilo na obširnem piknikovem prostoru tudi v senci košatih hrastov precej vroče, je vesela mladina rajala in plesala v ličnem paviljonu ob zvokih hratskega tamburaškega zbora. Mojster Miko Kosanovič se s svojimi tamburaši lahko postavi, ker znajo tudi več lepih hratskih pesmi zapeti s spremljevanjem tamburice.

Okrog 4. ure so tamburaši zaigrali našo narodno slovensko himno "Lepa naša domovina" v znamenje, da se ima pričeti kratek govorniški program v lopi za plesalce. Stoloravnateljstvo je vodil društveni predsednik brat Ignac Miladin, ki je pozdravil vse navzoče udeležence, vnanje goste, osobito pa prisotne ustanovitelje društva.

Danes šteje društvo 172 članov v obeh oddelkih. Nato so bili pozvani vsi navzoči glavni uradniki, ki so društvu čestitali, pred vsem pa ustanovnikom, želeli društvu mnogo uspeha in priporočali našo Jednoto osobito mladini za pristop tekom sedanje jubilejne kampanje. Brat Dečman in Rudman sta govorila tudi v angleščini.

Nato so bili predstavljeni: predsednik društva sv. Jeronima št. 153 iz Canonsburga br. Anton Bevec, predsednik boosterskega kluba označenega

novnike društva. Izmed 15 začetnikov društva je še danes četvero živih in sicer glavni ustanovnik Nikolaj Klepec, potem Jakob Kuzma, Ignac Krklec in Alojz Grdenič; prva dva sta bila navzočim na odru predstavljena, eden izmed drugih je pomagal za baro, eden pa delal v tovarni.

Za društvo neumorno delujoči sobrat Nikolaj Klepec, moč 67 let je bil od občinstva burno pozdravljen ko je na kratko orisal zgodovino tega društva. Povedano nam je bilo, da je br. Klepec ustanovil tudi društvo št. 15 v Pittsburghu in št. 42 v Steeltonu. Br. Klepec je ponosen na svojo številno družino, ki vsa spada k naši organizaciji saj je ded ali stari oče 27 vnukov in vnučkinj ter enega pravnuka; škoda da mu je pred nekaj leti nazaj umrla ljubljena soproga, o kateri se vedno rad pogovarja.

Prvi odbor tega društva, ki je bilo ustanovljeno 3. sept. 1911 je bil sledeč: Frank Grdenič predsednik; Mihael Jakšič, podpredsednik; Ignac Krušlin I. tajnik; Tony Bujan, II. tajnik; Jakob Prašina zastopnik; Anton Prašina blagajnik; nadzornika: Josip Stekovič in Vid Kuzman; poslanec Jos. Dinar.

Danes šteje društvo 172 članov v obeh oddelkih. Nato so bili pozvani vsi navzoči glavni uradniki, ki so društvu čestitali, pred vsem pa ustanovnikom, želeli društvu mnogo uspeha in priporočali našo Jednoto osobito mladini za pristop tekom sedanje jubilejne kampanje. Brat Dečman in Rudman sta govorila tudi v angleščini.

Nato so bili predstavljeni: predsednik društva sv. Jeronima št. 153 iz Canonsburga br. Anton Bevec, predsednik boosterskega kluba označenega

društva br. John Bevec, dalje br. Peter Svegel, predsednik boosterjev društva v Ambridge, Pa. Po dovršenem programu je prišel na piknik tudi br. John Yager tajnik društva sv. Družine št. 109 Aliquippa, Pa.

Ob zaključku je stoloravnatelj prečital brzojavke brata gl. predsednika in br. gl. tajnika, ki se oproščata radi neudeležbe vsled prehude vročine v iskrenimi pozdravi in čestitkami do društva.

Društvo sv. Valentina je na svojo minulo nedeljsko prireditev lahko ponosno, saj je ista uspela v zadovoljnost vseh navzočih.

POSLEDICE VELIKE SUŠE IN VROČINE

Chicago, Ill., 13. julija. — Neznosna suša in vročina, ki je letos zajela vse države od Atlantika do Rocky gorovja na zapadu, ne bo kmalu pozabljena. Pri tem so osobito prizadeti farmerji, ker ne bodo imeli nobenih pridelkov. Hudo trpi vsled pomanjkanje sveže krme in vode tudi živina. Vlada je vsled tega preskrbela, da se je nad 100,000 glav goveje živine in ovac prepeljalo v druge kraje.

Škoda vsled letošnje suše je v deželi nepopisna; to bo visoko dvignilo ceno letošnje pšenice in drugega žita. Nad 5 milijonov farmerjev je vsled suše prizadetih.

Vsled solnčarice je dosedaj umrlo širom držav že približno tisoč oseb, na stotine jih je pa tudi med kopanjem utonilo.

Posebno huda vročina traja v mestu Detroit, Mich. Samo v tem mestu je tekom enega tedna vsled solnčarice umrlo že 257 oseb. Tako je tudi v Toronto Ont. Kanada. Ondi je pogrebnikom pričelo že pri-manjkovati rakev.

TROJNA PROSLAVA DRUŠTVA SV. JOZEFA ŠT. 169 KSKJ

Večkrat smo že proslavljali pri našem društvu ta ali oni izredni dogodek, toda tako velike in pomembne proslave pa pri nas v Collinwoodu še nismo imeli na društvenem polju, kot bo nedeljska proslava našega društva dne 19. julija nanašajoča se na tri pomembne dogodke; torej je prav, da si iste malo bolj podrobno ogledamo.

Letos v mesecu juliju je preteklo 15 let odkar je Rev. Jos. Škur tedanji župnik naše fare uvidel veliko potrebo ustanovitve katoliškega podpornega društva v tej naselbini, ter je s par zavednimi farani ustanovil naše društvo, katero se je priklopilo k edini slovenski katoliški podporni organizaciji K. S. K. Jednoti. Se imamo nekaj teh ustanovnih članov živih in zdravih v svoji sredini, ki nam bodo lahko povedali veliko zanimive zgodovine po 15 etih ustanovitve sedaj največjega slovenskega podpornega društva v Ameriki. Iskreno bi želeli imeti med nami ta dan ustanovitelja našega društva, Rev. Škurja, ki je pa žal že odšel k svojemu Stvarniku po zasluženo plačilo. Spominjajmo se ga ta dan v molitvi, saj je pokojnik tako iskreno to društvu ljubil.

Ob enem s proslavo 15-letnice društva bomo obhajali tudi 20-letnico ustanovitve mladinskega oddelka pri naši dični organizaciji. Da je naša organizacija na tako trdnem finančnem stališču in tudi tako velika, se moramo brez dvoma zahvaliti mladinskemu oddelku, ki s svojim prestopom veča vrste odraslega oddelka. Ustanovitelja tega oddelka bomo omenjeni dan imeli čast videti med nami v svoji sredini, in to je naš zaslužni sobrat glavni tajnik Josip Zalar; prepričan sem, da nam bo vedel marsikaj zanimivega povedati o zgodovini tega oddelka.

Da pa proslavo še bolj povečamo, bomo blagoslovili ta dan novo društveno zastavo. Botra iste bosta naš dobro poznani sobrat John Asseg in njegova soproga, slednja spada k društvu sv. Helene.

Program te proslave se prične ob 9. uri dopoldne in sicer naj se tedaj zbirajo vsa društva in uniformirane skupine pred Slovenskim Domom na Holmes Ave. (Prijavljenih je 20 društev.) Od tu se razvije povorka z lastno društveno uniformirano godbo na čelu in skupino društvenih kadetov (nad 100), ter uniformiranih članic društva sv. Helene, drill teama Slovenske Ženske Zveze in Častne straže SDZ. Točno ob 10. se prične sv. maša za vse žive in mrtve člane našega društva, katero bo daroval čast. g. duhovni vodja našega društva Rev. L. Kužnik; slovesno pridigo bo imel zaslužni član in bivši naš društveni duhovni vodja Rev. Milan Slajc. Po sv. maši bo blagoslopitev nove društvene zastave, nakar se povorka vrne nazaj v Slovenski Dom, kjer bo pripravljeno kosilo v počast botrom, gl. uradnikom in zunanjim gostom.

Po kosilu ob 1. uri se vrši avtomobilska parada izpred Slovenskega Doma zopet z lastno godbo na čelu in kadeti ter drugimi športniki našega društva. Vsi, ki imate svoje avtomobile ste prošeni, da pridete pravčasno pred Slovenski Dom; za one, ki pa nimate svojih avtov, bomo pa imeli najeta dva velika busa, da na ta način lahko skupno odidemo na Pintarjevo farmo, kjer se bo točno ob dveh popoldne pričel program razvija zastave z govori botrov, gl. odbornikov in drugih odličnih gostov.

Ob 3. bo kratek koncert društvene godbe. Ob 4. popoldne javna telovadba in proste vaje kadetov. Ob 6. zvečer baseball igra med našimi žogarji z neko lokalno skupino. Med odmorom in po programu se vrše razne dirke in vsakovrstne zabave, kakor tudi prav vesel domač piknik.

Kot razvidno, bo program zelo zanimiv in obširen. Te slavnosti se udeleži osem gl. uradnikov KSKJ.: predsednik br. Opeka, prvi podpredsednik br. Germ, tajnik br. Zalar, tajnik finančnega odbora br. Gospodaric, vrhovni zdravnik Dr. Oman, nadzornica Mrs. Hochevar, porotnik br. Panchur in urednik Glasila.

Vsi člani in članice našega društva ste prošeni, da vpoštevate sklep seje, da naj se sleherni udeleži korakanja v cerkev; tako se udeležite tudi popoldanske slavnosti na Pintarjevi farmi. S tem boste dali malo priznanja raznim odsekom pripravljalnega odbora, ki ima s to proslavo ogromno dela. Ob enem pa vabimo tudi cenjeno občinstvo širnega Clevelanda in okolice, da nas posetite omenjeni dan; prepričani bodite, da vam bomo postregli prav po bratsko in po domače. Za plesalce na paviljonu na Pintarjevi farmi bo igrala znana godba bratov Kristof. Torej na veselo svedenje v nedeljo!

K sklepu še v imenu tozadevnega odbora prosim vse lastnike hiš na Holmes Ave., da naj prihodnjo nedeljo obesijo ameriške in slovenske zastave, da bo imela glavna cesta naše collinwoodske naselbine tem lepše praznično lice.

S pozdravom

John Pezdirtz, tajnik.

P. S. Vozni red busov na naš piknik je označen na 2. strani.

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti? Srečen in vesel je oni, kdor misli, da bo vedno lahko živel brez podpornega društva; toda sreča je opotočna.

AGITIRAJMO ZA MLADINSKI ODDELEK!

Skuajate ustanoviti kako novo društvo za našo Jednoto; 8 ustanovnih članov zadostuje.

BREZ VERE

DEVET GOVOROV O NEVERI

V STOLNI CERKVI SV. NIKOLAJA V LJUBLJANI GOVORIL

Dr. MIHAEL OPEKA

stolni kanonik in učitelj homiletike na vseučilišču v Ljubljani.

DRUGI DEL

Odkod nevera

O nevednosti

Iz Egipta, kamor je bil ubežal pred krvoločnim Herodom, se Jezus vrača, da se izpolni na njem tudi tista prerokba Ozejeva, v kateri govori Bog rekoč: Iz Egipta sem poklical svojega Sina. (Oz. 11, 1.) — Herod je bil prvi, ki je preganjal Kristusa. Za njim so ga preganjali drugi. Veliki duhovni, pismarji in farizeji so ga sovražili, izdali v smrt in pribili na križ. In pod križem so se za vse prihodnje čase ljudje ločili v dva tabora — v ene, ki se s stotnikom pod križem v vseh stoletjih trkajo na prsi in spoznavajo: Resnično, ta je Sin božji! — in v druge, ki z zasmehevalci pod križem vsa stoletja zmajujejo z glavami, češ: Naj sam sebi pomaga, naj pomaga svojemu nauku, svoji Cerкви — ako je on Kristus, izvoljeni božji! (Luk. 23, 35.) Na eni strani vera, na drugi nevera; in če pogledamo današnjo dobo in če ne varajo vsa znamenja: več je nevere nego vere! . . . Prečudna stvar! — Spričo vseh čudežev, ki so spremljali že rojstvo in otroško dobo Jezusovo, spričo vseh smrtno premaganih in podleglih Herodov, spričo vsega nerazrušnega dela Kristusovega na zemlji, spričo vsega blagoslova, ki ga je razlilo in ga še neprestano razliva krščanstvo po svetu — več nevere nego vere! Ali se res bližamo tistim poslednjim časom, o katerih je pisano: Kadar bo Sin človekov prišel — (namreč na sodnji dan), bo mar še našel vero na zemlji? (Luk. 18, 8.) Ali odkod je to tako? Kateri, kakšni so vzroki te splošne nevere, ki je posebno ta naš čas tako zavladala na zemlji? Ali vam nisem pred nekdajnim — če se še spominjate — jasno dokazoval, da je nevera nespamet in slepota, da je greh in veliko zadolženje, da je nesreča in siročina za človeka? — Kako tedaj, da se nevera širi, širi — zlasti po mestih — kakor bi bila neizmerna, časna in večna dobrota ter blagoslov? . . . Dobro, govoril vam bom o vzrokih nevere. Prvi vas bom potrpljenja, če se mi bo predmet raztegnil zopet na več odgovorov. Obdelal bom, kar mogoče, le najgostejše vzroke, zlasti tiste, katerih se varujemo mi. Danes vam za začetek pokažem enega, ki ga je dosti celo, koder bi ga človek ne pričakoval. Pravi se mu verska nevednost. Poslušajte!

nosti o vsem, kar se tiče Boga in vere, je vse preveč tudi med siher izobraženim svetom. Ta nevednost ima različne stopinje. Nekateri ne vedo o krščanskih resnicah in zapovedih takorekč prav nič; niti pojma nimajo o verskih stvarih. Pripoveduje nekje Alban Stolz, da je nekoč na smrt previdel starega kmečkega moža, katerega je, preden mu je podelil sv. popotnico, vprašal, če ve, kdo je v tem zakramentu pričujoč. Mož ni vedel nič. Z vprašujočim glasom je dejal, če ne morda sv. Jožef? Alban Stolz zatrjuje, da je bil mož čisto pri zavesti. — To je seveda zelo hud slučaj. Toda Bog ve, da bi človek dan-današnji še marsikomu — ne samo na kmetih, marveč tudi v mestu — ne storil nikakršne krivice, če bi mu dejal, da je prav tako neveden kakor ta možakar. Nič pa nič! So iz krščanskih družin — vsaj po imenu — kršeni — toda v vsem, v kar uvaja sv. krst, do cela neuki. Jasno je, da tu ne more biti govora o veri, ker ni nikakega znanja tega, kar je verovati treba. Drugi poznajo nekaj verskih resnic, a malo in nemara niti ne najvažnejših. Tem se mora zdeti krščanski zveličavn: nauk kakor podoba, na kateri je vse polno lisastih madežev; kakor soha, kateri so odbiti nos, ušesa, roke, noge; kakor knjiga, iz katere so iztrgani številni listi. Kako bodo ljubili tak nauk? Kako mu podvrگی svoj razum? Kako se navdušili zanj? Žal, da se ne zavedajo, da je taka okrnjena vera samo v njihovi domišljiji, nikakor pa ne v dejanju in resnici. — Še drugi (in teh je nemara največ) poznajo verske resnice, toda Bog zna kako pokvarjene, popačene! V svoji glavi imajo namesto vzvišenih verskih naukov pohabljenе spake, strahove, bodisi da so si jih ustvarili sami bodisi, da so jim jih ustvarili drugi. Kaj čuda, če se obrnejo od njih stran, če jih zamre! — Jaz bi veroval v Boga, je pisal Goethe Eckermannu, toda moral bi potem tudi verovati, da so trije eden in eden trije; to pa bi se upiralo resnicoljubnem čutu moje duše. . . . Iz teh besed samih je razvidno, kakšno potvorbo pravega nauka o presv. Trojici je moral imeti v svoji fantaziji ta nemški mož! Zakaj če bi vedel pristni nauk o tej visoki skrivnosti, pač ne bi govoril tako površno in nespametno. — Sto in tisoč drugih pa si zopet vbi-je v glavo, da učer Cerkev ne kaj, česar ne učer n. pr. o postanku sveta, o stvarjenju človeka, o Kristusu, o Mariji, o češčenju svetnikov, o papeževih nezmotljivosti itd. — o vsem imajo kdo ve odkod napačne, potvorne pojme, stavke, ki niso nikoli bili krščansko - katoliška vera, a oni hočejo, da so bili, da so — in se izgovarjajo, da njihov razum kaj takega sprejeti ne more. Stara zgodba je to! Saj so tudi na početku krščanstva poganski modrijani z vsorobno mislili da kristjani molijo (oprostite, če moram praviti take stvari), da molijo brezumno žival, na križ pribito; da pri svojih bogoslužnih sestankih uživajo človeško meso; da snujejo zarote zoper vladarje; in podobne brezbožne abotnosti — in so zaničevali krščanstvo. . . . Po pravici bi ga zaničevali, če bi kaj takega res bilo — in po pravici bi obračali svoj hrbet resnicam krščanstva, če bi bile take, kakršne si jih v svoji

vednosti svet — tudi učer svet, velikokrat zmotno predstavlja. Glejte troje stopenj, troje vrst verske nevednosti, ki je vzrok nevere: nič ali skoro nič vedeti o verskih resnicah — malo vedeti in še ne najvažnejšega; vedeti, toda napačno, potvorno. . . . Odkod, moji častiti poslušalci, je ta nevednost, ki je — Bogu bodi potoženo! — ni malo? Odkod je? Samo nekateri misli dovolite, da podam k temu vprašanju. Predvsem: kakšna je dandanes vzgoja otrok po mnogih hišah in družinah? Mnoge naše hiše in družine so se, žal, tako zelo odtujile vsemu krščanstvu, da v njih ne najdeš nobenega sledu verskega duha več, nobenega verskega znamenja — ne križa, ne svetle podobne, ne blagoslovljene vode — ničesar. Zato se v takih hišah tudi nič verskega več ne govori; niti ime božje se brez nepoštljivosti več ne izreka — kajli da bi se otroci od rane mladosti poučevali v krščanskih resnicah in zapovedih, učili moliti in krščansko živeti! Tu je prvi vrh poznejše verske nevednosti. — Strašno zadolžen vir! Da ne rečem nič o tistih starih, od katerih otroci ne le da ne čujejo nič o Bogu in verskih rečeh, marveč čujejo zasmevanje in porogo. . . . Bog, kako bodo dajali odgovor taki starši! — Kjer v zgodnji mladosti, v domači hiši, iz očetovih in materinih ust ni nikakega poučenja, tam je zlo. — Kaj če tudi stori pozneje šola svoje dolžnosti? Če pa postane otrokovo srce, od doma zapuščeno, le prehitro trda in izbojana ledina; ko pade v šoli nanjo seme božjega nauka, ga sovraznik le prelahko pohodi in ptice neba pridejo in ga odnese. . . . To je eno: vzgoja — Drugo je to: koliko se pa ljudje dandanes brigajo za vednost v verskih rečeh? Koliko pa jih je, ki — zapustivši šolo — bodisi ljudsko bodisi srednjo — še stremijo zate, da bi bili zadostno poučeni v verskih resnicah, zapovedih, dolžnostih? Pomislimo le na one, ki jih izrecno omenja papež Pij X., ki so po svoji višji izobrazbi vsekakor tudi pred Bogom bolj dolžni biti v verskih rečeh zadostno in prav poučeni, nego preprosti človek izmed ljudstva. Kako redki so, ki si štejejo v čast, biti izobraženi tudi v tem, kar je najvažnejše in kar se tako silno tiče njih samih! — Koliko jih je, ki resnice sv. vere študirajo, se vanje poglabljajo in zaklade verskih naukov bolj in bolj dvigajo ali — da rečem mnogim manj — ki vsaj kaj verskega bero, ki se potrudijo vsaj h kakim pridigi ali krščanskemu nauku v svoje poučenje? O, preveč časti je izkazati tudi mnogim najvišjim krogom svetnih izobražencev učenjak Pascal, ki je zapisal take besede: — Zadosti vemo, kako delajo. . . . Mislijo, da so v svoje poučenje že dovolj storili, če so brali nekaj ur Sv. Pismo in tintam kaknega duhovna kaj povprašali o verskih resnicah. Potem pa se bahajo, da so z istim neuspehom raziskavali v knjigah in pri ljudeh. . . . O, da: če bi vsaj nekaj ur brali in vsaj kaj radi vprašali, kakor je mislil Pascal! Toda ne bero nič in ne vprašajo nič. Za vse druge reči se zanimajo za znanstvo, za pametnost, za vse socialne probleme, za vse gospodarske stroke — in ne mislite, da pravim, da to ni prav; o, prav je! — ampak za verske stvari se ne zanimajo nič in to ni prav! Pri tem pa še očitajo vernim ljudem nazadnjaštvo in mračnjaštvo, sebe pa imenujejo prosvetljenje — ljudje, ki so v verskih rečeh v najhujši temi in se ponaša-

jo z verskim prostomiselnostvom — prosim: z . . . miselnostvom — ljudje, ki v verskih rečeh velikokrat sploh nič ne mislijo! . . . Že stari modrijan Seneka je dejal: Deum colit, qui novit: Boga z lahkoto časti, kdor ga pozna. Tako velik je Bog, tako resničen, tako dober, tako lep, da kakor magnet potegne dušo nase. . . . Podobno lahko rečemo o krščanski veri sploh. Kdor jo zares pozna in prav pozna, ta se ji bo težko ustavljal: tako zvišena, tako resnična, tako dobra in lepa je. . . . Zato je zadolžena nevednost v verskih stvareh velik greh. Kajti, — tako velika reč je vera, pravi že ravnokar navedeni učenjak Pascal, da so tisti, ki se nečejo potruditi, da bi jo поблиže spoznali, po pravici iz nje izobčeni. Izobčeni biti iz vere, pa se pravi izločen biti od zveličanja kakor jasno govori Gospod: Kdor pa ne veruje, bo pogubljen. — (Mark. 16, 16.) A katera verska nevednost je zadolžena? Kratko povem svojo misel: Pri inteligentnem človeku med nami dandanes skoraj lahko rečemo — vsaka! Zakaj zadosti je priložnosti počuti se! Prav brez vsega dvoma pa je težko zadolžena tista nevednost v verskih stvareh, ki malomarno in prezirljivo govori: Kaj me briga! . . . Koga pa naj briga, o moj prijatelj, če ne tebe? Zate gre! Amen. (Dalje prihodnjič)

(Nadaljevanje z 2. strani.)

Končno pa je solnce začelo jemati slovo od nas ter se hitro pomikati proti zapadnim vrhovom. Slovo smo morali vzeti tudi navzoči drug od drugega, pa ne popred, da smo segli še enkrat novomašniku in srečnim staršem v roko. Novomašnik bodi pozdravljen, od Boga si nam poslan! Pojdi na delo za zveličanje duš. Jezus in Marija naj Te spremljata in čuvata na vseh Tvojih potih. Ne straši se napora in ne boja, ki Te prav gotovo čaka v Tvojem poklicu, — boj zoper svoje slabosti, boj zoper slabosti in grehe sveta. Ne pričakuj, da bo Tvoje življenje vedno teklo po gladki poti. Tudi ne boš bral nebeskih rož brez bodečega trna. Toda, če ostanesh zvest načelom, ki so Ti jih vcepil v srce Tvoji šolski vzgojitelj, uživaj boš veliko mero sreče in veselja že tu na zemlji in Tvoj bo tisti mir, ki ga občublja Gospod sam svojim naslednikom, oni mir, ki ga svet ne da nikdar, ker ga dati ne more. Pri daritvi sv. maše pa boš zajemal tisto moč in pred tabrnakom tisto tolažbo, ki je potrebna tudi Tvojemu poklicu, da boš hodil pogumno svojo začetno pot, kot pravi duhovnik Kristusov dokler Ti ne spremeni Gospod novomašni venec v nebeško krono. J. J. O. P. S. Poročilo o drugih dveh novih mašah sledi.

Pozdravi iz Colorade

Pozdravljam vas vse skupaj iz sončne Colorade ter se obenem javno in iz srca zahvaljujem vsem tistim, kateri ste imeli več ali manj opravka z mojim odhodom. Hvala za lepa darila od strani faranov fare sv. Vida in drugim. Iz vsega srca odpuščam vsem, ki ste me tako potegnili in izvalili v šolsko dvorano. Hvala vsem in Bog vam stotero povrni! Pozdravljam vse čitatelje tega lista. Laurence R. Bandi, Holy Cross Abbey, Canon City, Colo.

Slovenski dan na Elyu

Ely, Minn. — Tu živeči slovenski narod se je v letu 1918 in 1919 združil v eno organizacijo pod imenom Jugoslovanski Narodni Dom. Danes je naš slovenski narod tukaj v najboljšem cvetu; lahko rečemo, da so že tri generacije družabno bitje. Kaj je organizacija? Ista je družba ljudi ali članov obojega spola, ki imajo svoje gotove dobre namene in nasvetne. Vedno je še veljal rek, da več glav več ve in da z združenimi močmi pridemo lahko skozi vsako težavo. V složnem, medsebojnem delu se tudi lahko pridobi več znanstva in zaslug. Povodom obletnice našega J. N. Doma se vrši v nedeljo, 19. julija velika slovenska manifestacija ali parada v Sandy Pointu na pikniku. Vsi Slovenci in Slovenke, mladi in stari ste uljudno prošni, da se udeležite te parade že za radi narodne zavesti. Igrala bo mestna godba in Bugle Drum Corps. Parada se prične na Central Ave. Med parado se bodo vzele filmske slike, ki bodo gotovo v ponos še poznim rodovom. Pripravljeni bodo šolski busi za take udeležence, ki že bolj težko hodijo. Busi bodo vozili v Sandy Point in nazaj v mesto. Vsa slovenska mladina bo nagrajena, ako se udeležijo parade na dan piknika. Več uglednih govornikov bo nastopilo na odru na dan proslave. Ponovno se vabi vse Slovence in Slovenke našega železnega okrožja, da se udeležijo te proslave, kajti kaj takega še nismo videli in ne doživeli. — Glede podrobnosti in začetka (časa) parade čitajte plakatski rod.

Baragova Zveza
Baragova Zveza ima namen:
1.—Razširjati med verniki zanimanje za neutrudljivo misijonsko življenje škofa Baraga in za njegovo gorečo delo med paganskimi Indijanci.
2.—Napeljevati vernike k posnemanju njegove velike ljubezni do Boga in do bližnjega in njegovega pobožnega češčenja Marije, Matere božje.
3.—Razširjati med verniki goreče zasebne molitve do Boga, da bi On v svojem neskončnem usmiljenju uslišal naše ponižne prošnje, in dodelil veliko milost, da bi mogli enkrat škofa Baraga častiti kot blaženega v nebesih.
Za nadaljna pojasnila se obrnite na urednike Baragove Zveze:
Rev. John Plevnik, predsednik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.
Rev. P. Salezij Glavnik, OFM, tajnik, P. O. Box 608, Lemont, Illinois.
Rev. M. J. Hiti, pomožni tajnik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.
Rev. P. Alexander Urankar, OFM, propagandni urednik, 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Vsak dar v ta namen Baragove Zveze bo hvaležno sprejet. Članarina Baragove Zveze za društva znaša dva dolarja, za posameznike pa en dolar in se pošilja na: Rev. M. J. Hiti, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Z rodoljubnim in narodnim pozdravom, J. O.
Jugoslovanski dan na Evelethu, Minn.
Nedelja, dne 2. avgusta bo velik dan za ves Vermilion in Mesaba Range (železno okrožje). Ta dan se bo naše jugoslovansko ljudstvo zbralo v naselbini Eveleth, kjer bo ogromen piknik za Jugoslovansko radio uro, s katero se bo ponovno pričelo koncem oktobra t. l. Tukaj se vam bo nudila prilika "osebno" se seznaniti z vsemi talenti, ki so nastopali v zadnji sezoni. Pevec in različne godbe bodo tu nastopali v istem slogu in sporedu kakor so ga proizvajali na radio; ples, polke in valčki, koračnice itd.; vse, kar vam bo najbolj po volji se bo tukaj slišalo in osebno videlo nastop radio umetnikov. Zatorej, dragi nam rojaki in rojakinje iz vseh naselbin, pridite ta dan na Eveleth in pomagajte dobri stvari, kajti vsi dohodki tega piknika bodo določeni za Jugoslovansko radio uro, torej za vaš užitek v jeseni.
Prostor za piknik je krasen, dve milji iz mesta Eveleth ob lepem jezeru in s fino plesno dvorano. Napis ali kažipot vam bo kazal, kako dospeti na piknikov prostor Cedar Point Outing kluba. Imeli bomo tudi zvočnik in mikrofona za ojačenje glasu v daljavo; torej bo lahko vsak vse čul in užival ako bo le v bližini. Preskrbljeno bo z jestvinami in pijačo; lahko se boste tudi kopali v jezeru.
Dalje prosim vse spodaj omenjene odbore, da se gotovo udeležijo seje dne 19. julija v Community Bldg. Chisholm, Minn., točno ob dveh popoldne. Ogromno delo za ta piknik nas čaka, pa ga bomo uspešno dovršili, ako bomo skupaj in složno delovali. Te seje naj se udeležijo pripravljalni odbor, odbor za prodajo tikev, odbor za godbo in petje, odbor za parkanje avtomobilov, odbor za jestvine in pijačo in govorniški odbor.
K sklepu še omenjam, da je bilo v marcu in aprilu za našo radio uro \$608.85 čistih dohodkov, izdatkov pa \$542.23, torej je preostanka \$66.62. — Radio postaji smo plačevali \$120.00 na mesec, drugo pa je bilo za potne stroške talentov in njih plače ali nagrade za radio nastop.
Z rodoljubnim pozdravom, Frank L. Tekautz, preds. Jugoslov. radio ure.
POKOJNEMU J. OTONIČARJU V SPOMIN
Barberton, O. Dne 23. junija se je v jutro ko blisk raznesla žalostna novica, da je ponoič preminul John Otoničar. Ljudje sploh niso mogli verjeti tega. Res je bil nekaj dni prej nekoliko bolan; imel je namreč pre-

Preostalo je še nekaj izvodov poezij
IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE
izšel in izdal
IVAN ZUPAN
urednik "Glasiila K. S. K. J."
6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO
Cena \$1.00 s poštnino vred.
• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poidi!

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Official Organ and Published by
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the Interest of the Order
Issued every Tuesday

Office: 5117 St. Clair Avenue
Phone: BRoderson 2913

CLEVELAND, OHIO

Terms of Subscription:
For members Yearly: \$ 94
For nonmembers: \$1.50
Foreign Countries: \$3.00

NEPRAVILNO IN NELEPO POSTOPANJE

Nastopne vrstice naj veljajo v podporo onih naših rednih vpijocih klicarjev v puščavi, ki se skoro sleherni teden oglašajo v naši koloni društvenih naznanil; pri tem menimo tajnike in tajnice krajevnih društev v zadevi plačevanja asesmentov od strani članstva.

Članstvo, ki odlašajo s plačevanjem asesmentov bi se moralo zavedati reka, da za prazen nič se ne more ničesar zahtevati; tako tudi ne morete biti dobri in redni člani društva, če asesmentov ne plačujete, ali pa morda svoje članske dolžnosti obesate na rame društvenega tajnika(ce). Pri tem si menda mislite: Naj plača tajnik(ce) zame, saj je denar v blagajni, ali saj ga ima tajnik dosti v svojem žepu!

Ako bi vprašali kakega društvenega tajnika ki vodi ta posel že več let, kaj mu dela največ preglavice, skrbi, sitnosti in škode, bi vam takoj omenil: nepravilno in nelepo postopanje od strani članstva v zadevi plačevanja asesmentov. Največ skrbi se mu povzroča proti koncu meseca; treba je sestaviti mesečno poročilo za glavni urad in odposlati razpisani asesment, toda manjka mu še precej denarja ker še dosti članov asesmentov ni plačalo. Te skrbi ga mučijo celo ponoči med spanjem ali čez dan med delom.

Pri mnogih društvih je navada, da se lahko iz skupne blagajne za člane zalaga asesment za en mesec ali dva, toda za nadaljnji dolg je pa tajnik sam odgovoren; to se pravi če članu še za več časa kreditno bo moral tajnik društvu plačati iz svojega žepa. In tako se pripeti da ubogi tajnik iz usmiljenja in prijateljstva do tega ali onega zadolženega člana res iz svojega založi potrebni denar koncem konca se mora pa za celo svoto pod nosom obrisati. Ker morda tajnik nima toliko lastne gotovine na razpolago žrtvuje v ta namen svojo težko prisluzeno tajniško plačo pri društvu koncem meseca na tri mesece ali na pol leta. V resnici taki tajniki so žrtve preobilnega bratoljubja in za vse te dobre žanjeje koncem konca le nevaležnost.

Svoječasno nam je pravil tajnik nekega društva sledeče: Imel bi dobili okrog \$200 plače od društva pa je šla več kot polovica za one ki so nepravilno in nelepo z menoj postopali. Preveč sem zalagal zanje! Član N.N. mi dolguje že nad \$20. Ali naj ga tožim da mi bo odvetnik vse odvezel? Vedno mi je obljuboval da bo vse pošteno poravnal; zdaj je pa društvu pustil in me niti več ne pogleda menda zato ker sem mu jaz več mesecev vršil dobroto?

Seveda ako bi bili vsi naši tajniki strogi trdosrčni in neusmiljeni bi jim ne bilo treba tožiti o nikakih svojih denarnih izgubah; kratkoma bi takega malomarnega člana suspendirali iz društva toda iz usmiljenja nočejo tega izvršiti in vsled časti do društva.

Glavna stvar pri tem je pa ta, da imajo taki malomarni člani za vse kaj drugega denar, samo za najbolj potrebno, — za društvo pa ne; pri tem si menda mislijo: Naj le plača in trpi škoda — tajnik; saj je za to plačan saj ima denar in končno: jaz nisem prejel še niti centa od društva. Torej zato, ker nisi bil še nikdar bolan in nikdar kaj poškodovan, pa naj bo zato žrtve društveni tajnik? Ali on boleden in nezgode pošilja?

V resnici se nam smilijo tako prizadeti tajniki in tajnice društev, ker žanjeje za svojo dobro voljo in dobroto le črno nevaležnost in gmetno škodo. Naj bi bile predstoječe vrstice vsem prizadetim malomarnim članom v svarilo in opomin!

K 200-letnici rojstva Patrika Henryja

"Dajte mi svobodo, ali smrt!" (Give me liberty, or give me death!) Ta pomenljiv stavek in njegovo zgodovino zna vsak ameriški šolarček. Navedene besede je izrekel eden izmed največjih ameriških domoljubov in revolucionarnih patrijotov, Patrik Henry, ki je bil rojen dne 29. maja 1736, torej pred dvesto leti.

Navedeni klic je bil glavni in zadnji apel k ameriški revoluciji proti tiranski angleški vladi. Te besede je rabil Patrik Henry kot zaključek svojega zgodovinsko znanega in pomembnega govora v stari cerkvi sv. Janeza v Richmondu, Va. Tedaj je govoril v prilog svoje resolucije, katero je predložil na drugi konvenciji kolonialne države Virginije, da naj bi se začelo ljudstvo organizirati v milico ali armado, da bo na ta način mogoče braniti tedanje ameriške kolonije.

nas sam Bog obvaruje! Jas sicer ne vem, kakšnega mišljenja ste vi v tej zadevi, toda kar se mene tiče: Dajte mi svobodo, ali smrt!"

Patrik Henry ni nikdar v svojih mladih letih kasal, da bo postal tako slaven ameriški domoljub. Tedaj, to je sprva, je bil nestrpen, sanjač in se ni hotel posvetiti šoli ali učenju. Šolanje je že zapustil, ko je bil star 15 let. Njegove oče, rodom Škot, si je na vse načine prizadeval, da bi dovedel mladega Patrika na pravo pot k boljši bodočnosti. Patrik se je v mladih letih ogibal visoke družbe, najrajši je jahal konja, hodil po gozdih s puško v roki za divjačino, ali je pa stal s trnkom ob vodi in lobil ribe. Bil je tudi izvrsten godbenik na gosli, zato so ga vedno vabili na javne plesne v Hanover okraju, Virginia, kjer je bil rojen.

Njegove oče John Henry je bil dobro izolan, po poklicu je bil učitelj in zemljemerec, katero službo je tudi opravljal v svoji naselbini, kamor se je izselil; poleg tega je bil colonel pešpolka države Virginije in sodnik v Hanover okraju. Svojega mladega Patrika je vedno silil, naj se dobro uči, toda vse to ni nič pomagalo, računstvo in zgodovina mu kar ni šla v glavo.

Patrikova mati Sarah Syme je bila vdova. Poročila se je z John Henryem za časa, ko je bil on privatni učitelj njenih dveh sinov; Patrik je bil drugi sin iz tega zakona.

Ker se Patrik ni hotel šolati, ga je dal oče učiti nekega rokodelstva, pa isto je Patrik kmalu pustil; zatem je kupil oče zanj in še za enega sina neko trgovino, ki je pa kmalu zatem bankrotirala, ker sta mlada trgovca dajala preveč na kredo.

Brez kakega poklica in šolanja in brez denarja se je Patrik Henry poročil s Saro Shelton, ko je bil star 18 let; nevesta je bila še nekoliko mlajša. Patrik je kaseje trdil, da je bilo to edino pravo delo ali pravi korak v njegovi mladosti.

Po poroki je mladima zakoncem Patrikovi oče dal kos zemlje za pridelovanje tobaka, nevestin oče pa tri sužnje; vsled slabe letine se novoporočenca nista mogla s tem preživljati, zato je Patrik prodal sužnje in s tem denarjem nakupil nekaj blaga za podeželsko trgovino; tudi pri tem podjetju mu ni bila sreča mila.

Ko je Patrik Henry dosegel 23. leto, se je odločil, da hoče postati odvetnik. Nikjer pa ni mogoče dobiti dokazov, kje ravno se je Patrik učil prava, kdo je bil njegov učitelj itd. Morda je praktičiral pri kakem advokatu, kajti že po preteku nekaj mesecev je Patrik naznanil Thomasu Jeffersonu, ki je bil za nekaj let mlajši od njega in je študiral na kolegiju v Williamsburgu, da je prišel v navedeno mesto v svrhu, da dobi diplomu.

Pri skušnjah so bili sledeči možje za sodnike: Wythe, Pendleton, Peyton in John Randolph; vsi ti so bili kmalu zatem njegovi kolegi v kontinentalnem kongresu. Pri izpitu so sodniki sicer ugotovili, da je Patrik Henry slab v pisavi, toda v besedi je pa genij. Na ta način je bil Patrik pripuščen k "bari" pod pogojem, da se mora v pravosodju še nekoliko zboljšati

Odvetnik Patrik Henry je kmalu zatem prevzel neko pravno zadevo, katere se ni hotel lotiti noben drug odvetnik. Henry je zmagal ter postal vsled tega znan kot najboljši zagovornik ali odvetnik v Virginiji.

Istočasno je bila anglikanska cerkev merodajna in pri-

znana v vseh tedanjih ameriških kolonijah; radi tega se je isto vdruževalo potom splošnega davka, katerega so morale plačevati vse osebe nad 16 let stare. Davak se je plačeval v blagu (tobaku), in od tega so prejimali anglikanski duhovniki svojo plačo; tedaj je bil tobak kot merodajna denarna vrednost na trgu. — Plačo duhovnikom in celo tobaka je določila državna zbornica Virginije in sicer se je računalo 16,000 funtov tobaka po dva c funt na enega duhovnika, ali \$320 na leto.

Seveda, duhovniki niso bili s tako nizko ceno zadovoljni; radi tega so naredili priziv na angleškega kralja in so zahtevali odškodnino; kralj je pristal na priziv.

Tedaj so lastniki tobakovih nasadov najeli Patrik Henry in vložili priziv pri višjem sodišču kolonije Virginije. Patrik se je izborno potegoval za lastnike tobakovih nasadov; zaeno je nazival angleškega kralja za tirana, ker drži za duhovniki, ki se nočejo dosti brigati za reveže, ampak hočejo le živeti v razkošju in veselju. Velika porota je določila samo en penny odškodnine duhovnikom.

Kmalu zatem je bil Patrik Henry izvoljen v držav. zbornico. Istočasno je angleška vlada določila nove davke ameriškim kolonijam potom davčnih znamk (Stamp Act). Ko je bil Patrik Henry prvič na seji ali zasedanju državne zbornice, je sestavil ostro protestno resolucijo proti Angiji. V svojem govoru je napadal angleško vlado kot tiranico, tako tudi angleškega kralja. Pri tem je omenil: — "Cezar je imel svojega Bruta, Karol I. Cromwella in naš kralj George III. pa..."

Pri teh besedah se je čulo iz množice vzklize: "Izdajalec! Izdajalec!" Tako so se izražali oni poslanci ki so držali z angleško vlado. Patrik pa je nadaljeval s svojim govorom ali stavkom: "In naš angleški kralj George III. bo mel dobiček od teh zgledov. Če je to izraz izdajstva, dajmo istega vsi podpirati!"

Patrik Henry je kmalu zaslovel po celi Virginiji kot izborni govornik in velik revolucionarni rodoljub. Tedaj je kolonija Virginia poslala več svojih zaslužnih mož na prvi kontinentalni kongres: delegatje so bili: George Washington, Peyton Randolph, Edmund Pendleton, Rich. Bland, Benjamin Harrison, Henry Lee in Patrik Henry.

Zasedanje II. kontinentalnega kongresa se je vršilo v marcu 1775 v mestu Richmond, Va. Tud tega kongresa se je P. Henry udeležil kot delegat. Na tem kongresu je Patrik držal svoj zgodovinski znan govor, ko je predlagal, da naj se ameriške kolonije dobro oborožijo napram tiranomu Veliki Britanije. Ko je govornik navzoče navduševal k upor in omenjal že navedeni stavek: "Če nam je življenje res tako drago in mir tako sladak, da se istega lahko odkupi z verigami suženjstva," — tedaj se je na govorniškem odru v resnici zatopil v stajenje kakega revnega sužnja z ukenjenimi rokami, kar je zelo spretno v mimiki kazal in končno zopet s prostimi rokami, dvignjenimi proti nebu, zaklical: "Tega nas varuj, o vsemogočni Bog!"

Na te besede so postali prisotni lojalisti zelo iznenadeni, nakar se je Patrik malo upognil in sklonjen gledal na desno in levo z govorniškega odra, rekoč: "Ne vem, kaj bo do v tem oziru drugi ukrenili, — nato je pa skočil pokonci in zaklical: "Toda, kar se mene tiče, dajte mi svobodo ali smrt!" Ko je omenil besedo "svobodo," je razprostrl svoje roke, pri besedi "smrt," je pa

se desnico nameril proti srcu, kakor bi se hotel s bodalom suniti, nakar je končal govor in ves razburjen sedel na stol. Govor Patrika Henryja se je bliskovito razširil po vseh tedanjih trinajstih ameriških kolonijah in podžgal iskre k revoluciji.

Patrik Henry je bil za časa revolucije in za časa konfederacije še pred odobritvijo federalne ustave petkrat guvernerr države Virginije. Jako se je zavzemal za angleške "torrije" in iste vabil, naj pridejo v svobodno Ameriko. Zatem se je posvetil odvetništvu in si s tem pridobil lepo premoženje.

V priznanje za njegovo domoljubje mu je predsednik G. Washington ponudil službo najvišjega zveznega sodnika, kar je pa Patrik Henry hvaležno odklonil; tako tudi ni hotel prevzeti mesta kot ameriški poslanik za Španijo in ne mesta zveznega senatorja. Patrik Henry je umrl leta 1799 na svojem domu v Red Hill, Va., ob reki Staunton samo nekaj mesecev pred smrtjo predsednika Washingtona.

Zvon pravice

(Balada)

V deželi deveti, pred leti živeli ljudje so bolj srečno, se do bro imeli ker ondi pravica med ljudstvom je štelala.

Če kralj je vladal pravico imela, —

Pred hišo kraljevo je v stolpu zvon visel, o, zvon res pomembni, in do bra zamisel! —

Kdorkoli bil žrtev je kake krivice

potegnil za vrvi je zvona pravice v sodnijski palači, nakar tri veliki,

izbrani od ljudstva pravični sodniki sestali v posvet se in stranko pozvali,

da vzroke pritožbe so skupno dognali. Če kralj je proglasil krivično postavo,

sodniki uvedli so boljšo in pravo. Tu ljudstvo se potom je zvon srديو,

pravico ustavno da spet bi dobilo. Od jutra do mraka ta zvon je pozvanjal,

pravico je klical, sodnikom naznanjal, da delo naj svoje pravično vršijo,

nobene krivice v deželi trpijo. Pri zvonu pravice je vrv visela,

červavno bolj dolga in precej debela, vsled trajnega končno se le pa zvonjenja

pretrga na dvoje, — zvoniti prejenja. —

Namesto te vrvi sroboti zelene napeljejo k zvonu, pritrdijo v sleme,

način ta umesten zvonik je še krasil, in zvon se pravice je zopet oglasil.

Kdo vendar k zvoniku počasi koraka, stopinja je čudna ni drugim enaka?

Ponoči začelo je plat zvona biti sodnike najvišje k dolžnosti vabiti.

Je kljuse mršavo, obupano, obiralo srobot, ubogo, glej, paro — —

Konjiček ta kmečki sodnikom potoži, dokaze trpinčenja jasne predloži.

Kaj v tem-le slučaju storila bo vlada? konj dela naporno, je bičan in strada. . . Pri mizi zeleni je drugi dan sedel

neusmiljeni kmetič, se čudno je vedel, ko čul je sodnikov prav strogo obsodbo,

ko kljuse povedalo svojo je zgodbo; konjička pa v hlev so državni sprejeli, mu stregli prijazno, zanj do bro skrbeli. — —

O, zvon da pravice, bil tudi med nami, kjer delavska para trpi, — se ne zdrami!

Poklicanje sorodnikov v Ameriko

Priseljenec se loči od svoje družine, vsaj začasno, kadar zapusti svojo domovino, da si poišče srečo v Ameriki. Ako je poročen, le redkoma se dogaja, da žena in otroci gredo z njim. On sam ne ve, da-li mu bo všeč v Združenih državah in kako dolgo ostane tukaj. Navadno niti nima zadosti denarja za vzdrževanje vse družine. Svoje nade in svoj trud pa osredotoča na oni blaženi dan, ko se zopet snide s svojci.

Leta pa minejo in priseljence stoji pred usodnim problemom: ali naj se povrne in stari kraj k ženi in otrokom, ali pa naj se potruži spraviti jih sem, da ž njimi ustanovi tukaj svoj ameriški dom.

Ako se odloči povrniti se ne le k svoji družini, marveč prevzeta tudi zopet dolžnosti državljana rojstne domovine, tedaj nikak korak napram naturalizaciji ne prihaja v poštev. Povratek pa ni vedno lahka stvar niti ni vedno po godu priseljenca. Ako se odloči poklicati v Ameriko svojo ženo, otroke ali starše, tedaj postane vprašanje naturalizacije odločilne važnosti.

Dandanes se priseljenci pripuščajo v Zedinjene države bodisi kot kvotni priseljenci ali pa kot priseljenci izven kvote. Število kvotnih priseljencev, ki morejo vsako leto biti pripuščeni v Ameriko, iz te ali one dežele, je strogo omejeno po kvoti, določeni za vsako deželo. Število zvenkvotnih priseljencev, ki so lahko pripuščeni, ni tako omejeno, ker so pripuščeni izven omejitve kvote. V splošnem je bližnji sorodniki ameriških državljanov morejo dobiti izvenkvotno vizo oziroma morejo biti pripuščeni kot priseljenci izven kvote. Ti so žena ameriškega državljana in neporočeni mladolletni otroci ameriškega državljana. Ako se je ženska, ki je ameriška državljanica, poročila z inozemcem, sme ta priti kot priseljencev izven kvote, toda le, ako se je poroka izvršila pred dnem 1. julija 1932.

Tudi kar se tiče kvotnih priseljencev, najdemo, da se tudi v tem pogledu jemljejo posebno v poštev bližnji sorodniki ameriških državljanov. Polovica kvote vsake dežele je rezervirana za starše ameriških državljanov in soproge državljanek, ako se je poroka izvršila po 1. juliju 1932.

Res je sicer, da je druga polovica kvote pripuščena ženam in neporočenim otrokom pod 21. letom onih inozemcev, ki so bili zakonito pripuščeni v Združene države za stalno bivanje. Ker pa je kvota majhna in se hitro izčrpa, so žene in otroci inozemca mnogo na slabšem kot žene in otroci priseljenca, ki je postal državljan. Ta razlika postane še hujska, ako se uresniči neka sedanja prizadevanja v kongresu, da se kvote še bolj znižajo. Kar se tiče očeta ali matere inozemca, ti nimajo nikake prednosti ali predpravice po priseljeniškem zakonu.

Ko je industrijska kriza in velika nezaposlenost udarila Ameriko, je bilo priseljevanje še bolj omejeno vsled navodil ameriškim konzulom, naj ne izdajo vize onim inozemcem, ki, ako bi bili pripuščeni, utegnje pasti na breme javnega dobrodeltva. To pomenja, da, ako ino-

zemec nima zadostnih sredstev, da bi se preživljal tudi brez dela oziroma ne prihaja k sorodniku, ki dela in ima sredstva za njegovo vzdrževanje, mu konzul ne da priseljeniške vize. Zaradi tega se je število kvotnih viz, dejansko izdanih, skrčilo za 80 do 90 odstotkov.

Tako se je zgodilo, da le ena ali dve deželi sta izčrpali svojo kvoto v zadnjih letih — I. 1935 le Turčija, Španka in Filipinski otoki.

Dokler traja ta situacija, je državljan in inozemec v enakem položaju, kar se tiče kvotnih omejitev in prihoda sorodnikov — vsaj v onih deželah, kjer kvota ni bila izčrpana. Nihče pa ne more vedeti, kako dolgo se bo nadaljevala ta situacija. Izpremeniti se more vsak čas. — Nadalje, ameriški konzul, ko soji, da-li kak inozemec utegnje pasti na breme javnega dobrodeltva, utegnje biti bolj naklonjen sorodnikom ameriškega državljana in nekoliko olajšati njihovo pridobitje vize.

Iz vsega tega je lahko razvidno, kaj vse to pomenja za priseljenca, ki želi, da njegova družina pride v Zdr. države. On najde, da mu državljanstvo pomaga odpreti vrata, ki so bila takorekoč zaprta prihodu večine inozemcev; njegova žena in neporočeni mladolletni otroci postanejo takoj zvenkvotni. Njegovi starši pa dobijo pravico do prednosti v kvoti. To so predpravice, ki naj jih vsak inozemec vpoštevata, ko se odloča, da-li se potruži ali ne za ameriško državljanstvo.

FLIS.

NAJVEČJE POSLOPJE NA SVETU

Največje poslopje na svetu, ki bo s svojo višino zasenčilo tudi najvišje ameriške nebotačnike, bo moskovski dvoek sovjetov, palača, kakršne svet še ni videl. To poslopje bo ne samo najvišje, temveč tudi največje, kar jih je bilo kdaj zgrajenih na svetu. Arhitektonska vrednost tega orjaškega poslopja bo pa dvomljiva. Dve leti so preizkušali teren, če je dovolj trden, da bo nosil to gigantsko poslopje. Končno so se prepričali, da se v tem pogledu ni treba ničesar bati in tako so začeli polagati temelje.

Temelj srednjega stolpnega dela palače bosta dve betonski steni, dva obročka, ki ju spuste 23 m globoko. Debelata bosta 4 do 5 metrov. Na stavbišču so že izkopali 210.000 kubičnih metrov zemlje. Zemlja okrog jame, ki jo bo treba izkopati za temelje stolpa, bo preparirana s posebno snovjo, ki ne prepušča vode tako da nastane pred vodo zaščitena jama. Skozi rove spravijo izolacijsko snov tudi pod dno.

ZAHVALA

Indianapolis, Ind. — Prav lepo se moram zahvaliti članicam podružnice št. 5 S. Z. Z. za krasno darilo, ki so mi ga poslale po sestri Urbančič za mojo 25-letnico poroke, katero sva z možem obhajala dne 20. junija. Lepa hvala tudi za razglednice, katere sem prejela od delegatkinj minule konvencije v Milwaukee, nadalje lepah hvala vsem drugim prijateljicam in prijateljem: Mrs. Mary Donas, Mr. in Mrs. Koren, Mr. in Mrs. Jos. Urbančič, Mr. in Mrs. Anton Urbančič in vsem drugim, ki so bili navzoči, tako tudi pevcem za lepe pesmi. Meni je najbolj ugajala ona znana pesem o Taljančku.

Ponovna hvala vsem skupaj! Ako mi bo mogoče, če bom zdrava, vam bom skušala povrniti to naklonjenost. S pozdravom,

Mary Turk.

Tako tudi hvala v imenu mojega soproga Charlesa.

E. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja 1894.
GLAVNI URAD: 124 N. GREGORY ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 1545; stanovanja gl. tajnika: 9448

GLAVNI PREDSEDNIK: FRANK OSPEKA, 403-10th St., North Chicago, Ill.
PRVI PODPREDSEDNIK: JOHN GEISLE, 317 East St., Pueblo, Colo.
DRUGI PODPREDSEDNIK: MATH PAVLAK WICH, 479 Hatfield St., Pittsbrgh, Pa.
TRETJI PODPREDSEDNIK: JOSEPH LEKMAN, 196-2nd St., N.W., Barberton, O.
ČETRTI PODPREDSEDNIK: GEORGE NEUMANICH, SR., Box 101, Soudan, Minn.
GLAVNI TAJNIK: JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
POMOČNI TAJNIK: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
GLAVNI BLAGAJNIK: LOUIS ŽELEZNİKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
DUHOVNI VODJA: REV. JOHN PLEVNIČEK, 818 N. Chicago St., Joliet, Ill.
VRHOVNI ZDRAVNIK: DR. M. P. OMAN, 4411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VAŠA PISMA IN DENARNE ZADEVE, TIKAJOČE SE JEDNOTE, NAJ SE POSILJEJO NA GLAVNEGA TAJNIKA, JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna namanila, oglašje in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZKAZ DAROV PO POVODNI PRIZADETIM

- XIV. Izkaz
John Rupert, član društva sv. Jožefa, št. 110, Barberton, Ohio, \$2.00.
Prejeli od tajnika društva sv. Štefana, št. 1 KSKJ, Chicago, Ill., in sicer so darovali sledeči:
Društvo sv. Štefana, št. 1, \$10.00.
Po \$1.00: John Prah, John Kochevar.
Po 50c: Rose Terselich, John Kramarch, Joseph Beribak, Andrew Tomazich, Louis Wintar, Peter Prah st., Anton Prah, Victor Mladich Frank Banich, Anton Rovtar, Lawrence Pichman, Frank Grill, Anton Banich, John Kosmach st., Martin Senica, Frank Koporc.
Po 25c: John Meznarich, Fr. Schiffler, Anton Zidarich, Peter Prah ml., Joseph Zajc, Chas. Medic. Skupaj \$21.50.
Prejeli od tajnice društva Marije Pomagaj, št. 78 K. S. K. J., Chicago, Ill., in sicer so darovale sledeče: Alva Jerin -1.00.
Po 50c: Theresa Kremesec, Anna Wintar, Ursula Bogolin.
Po 25c: Antonia Bude, Mary Mencinger, Theresa Chernich Elizabeth Rudolph, Mary Kavcic, Albina Kavcic, Agnes Kremesec, Mary Kambich, Lillian Kozek, Mary Grill, Agnes Augustin, Mary Schiffler Mary Mravla.
Po 10c: Mary Perenich, Anna Muha. Skupaj \$5.95.
Pripomba: Označeno društvo je že drugič prispevalo v ta namen.
Današnji izkaz\$ 29.45
Zadnji izkaz\$3,427.10
Skupaj\$3,456.55
Vsem darovalcem, ki so prispevali v ta plemeniti namen iskrena hvala!
Josip Zalar, gl. tajnik.

19. julija: — Avtomobilska vožnja društva Knights of Trinity, Brooklyn, N. Y.
19. julija: Piknik društva sv. Jožefa, št. 58, Haver Pa., v Pleasant Valley.
26. julija: Skupen piknik društva št. 64 in 128 v Locust Grove, Etna, Pa.
26. julija: Srebrni jubilej ali 25-letnica društva sv. Anje št. 139, La Salle, Ill.
26. julija: Godovanje društvene patrone in 10-letnica društva sv. Anje št. 208, Butte, Mont.
2. avgusta: Piknik društva sv. Jožefa št. 57 Brooklyn, N. Y. v Emerald parku.
2. avgusta: Ambridge Kay Jays piknik v Ambridge, Pa.
2. avgusta: Piknik društva sv. Štefana št. 1, Chicago, Ill. v Kegel's Grove, Willow Springs.
9. avgusta: K.S.K.J. dan za pennsylvanska društva v Drenikovem parku, Strabane (Cannonburg), Pa.
16. avgusta: 30-letnica društva sv. Jožefa št. 103, West Allis, Wis.
30. avgusta: Društvo sv. Treh Kraljev št. 98, Joliet, Ill. (Rockdale), obhaja 30-letnico svojega obstanka s piknikom v Oak Grove.
7. septembra: "Slovenski dan" Zveze slovenskih društev v Jolietu, Ill. s piknikom v Rivals parku.
13. septembra: 25 - letnica društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., s sv. mašo.
3. oktobra: Društvo Marija Pomoč Kristjanov št. 165 W. Allis, Wis., priredi domačo zabavo v Labor dvorani.
18. oktobra: 30-letnica društva sv. Cirila in Metoda, št. 101, Loran, O.
18. oktobra: 30 letnica društva št. 105, New York, N. Y.
25. oktobra: 25-letnica društva sv. Janeza Krstnika št. 143 Joliet, Ill. in blagoslovljene nove zastave.
Ostala društva, ki imajo to sezono tudi kakšno prireditve na programu, naj nam izvedljivo to naznaniti. — Uredništvo.

19. julija: Piknik društva št. 70, St. Louis, Mo.
19. julija: Piknik in javna telovadba društva št. 169, Cleveland, Ohio na Pintarjevi farmi povodom 20 letnice mladinskega oddelka KSKJ., 15-letnice obstanka društva in blagoslovljena nove društvene zastave.
19. julija: Piknik društva sv. Petra in Pavla št. 91, Rankin, Pa., v Buzzards Hollow (Braddock park).

Razne prireditve Jednotnih društev

19. julija: Piknik društva št. 70, St. Louis, Mo.
19. julija: Piknik in javna telovadba društva št. 169, Cleveland, Ohio na Pintarjevi farmi povodom 20 letnice mladinskega oddelka KSKJ., 15-letnice obstanka društva in blagoslovljena nove društvene zastave.
19. julija: Piknik društva sv. Petra in Pavla št. 91, Rankin, Pa., v Buzzards Hollow (Braddock park).

ŠKOF ANTON MARTIN SLOMSEK

Anton Martin Slomšek je bil rojen dne 26. novembra 1800 na Slomu v Ponikvi ob južni železnici. V letih 1814-1821 je dovršil srednje šole v Celju ter meseca oktobra 1821 vstopil v bogoslovno seminarjo v Celovcu. Dne 8. septembra 1824 v mašnika posvečen, je

slušoval kot kapelan 1825-1827 na Baiseljskem, 1827-1829 pa v Novicerkvi. V letih 1829-1833 je bil spirital v celavčkam bogoslovju, 1833-1844 nadžupnik in dekan v Vucenici, 1844-1846 kanonik, škofov svetovalec in višji šolski ogleda v Št. Andražu na Koroskem. Meseca aprila 1846 je postal opat v Celju, dne 30. maja istega leta je bil imenovan ter dne 5. julija posvečen za lavantinskega škofa. Leta 1859 je preselil škofijski sedež iz Št. Andraža v Maribor, kjer je poln zaslug in dobrih del v sluhu svetosti umrl dne 24. septembra 1862.

Se, ko je škof Slomšek živel, je dejal nekot voditelj duhovnih vaj lavantinskim duhovnikom: "Zahvalite Boga, da imate takega škofa; oni so res apostolski, sveti mož." Brž po njegovi smrti pa so bili odlični, vseskozi resni in najboljši njegovi poznavalci prepričani, da je Previdnost božja v Slomšku naklonila katoliškim Slovincem svetnika in priprošnjaka v nebesih. To prepričanje postaja tekom časa vedno bolj trdno in splošno. Vzroki temu so:

1. Slomškovo svetniško življenje. Od bogaboječih staršev v pobožnosti in strahu božjem vzgojen, je preživel, otroška in mladeniška leta v angelski nedolžnosti. Ko je dosegel cilj svojega hrepenenja, sveto duhovništvo, se je po zvestem sodelovanju z milostjo božjo, vztrajnem zatajevanju, samega sebe in v šoli trpljenja povzpeli do nenavadne višine v vseh krščanskih čednostih.

2. Slomškovo blagoslovljeno delovanje. Delal je s čudovitogo gorečnostjo za prerod ljudstva — kot učenik, duhovnik in pastir na vseh poljih. Po vzgledu božjega Mladinoljuba se je zlasti zavzel za nedolžno mladiho. On je postal najodličnejši slovenski duhovnik in prosvetni vzgojitelj mladeničev in deklet, pa tudi odraslih ljudi. Kot katehet, pridigar in pisatelj je nastopal modro, z vso potrepljivostjo in učenostjo, a neustrašeno proti razvadam in grehom ljudstva. Sam misijonar, je poklical v škofijo misijonarja za ljudstvo, uvedel redne duhovne vaje za duhovnike, upejal razne pobožne bratovščine ustanovil književno družbo sv. Mohorja, bil med Slovinci začetnik v prizadevanju za veliko misel cerkvenega edinstva po priprošnji sv. Cirila in Metoda. Neprecenljiv blagoslov izvira iz njegovega težavnega dela za novi škofijski sedež, za bogoslovno seminarjo, za početke dijaškega semenišča in zavoda šolskih sester v Mariboru. Vsepovsod po škofiji se poznajo blagoslovljeni, stalni sledovi njegovega nesebičnega požrtvovalnega delovanja.

3. Slomškovi spisi. Iz mnogobrojnih knjig in spisov nabožne in poučne vsebine, izbornih pridig, vzglednih življenjskih pisov, vzgojnih člankov, pesmi in poučnih basni itd. veje posebna krepit in nekaka unctio Spiritus Sancti, milina Svetega Duha. Izreki Slomškovi spominjajo na svetopisemske knjige. Pregovorov, Modrosti, Salomonovega pridigarja in Jezusovega ekleziastika ter veljajo ljudstvu kakor izreki cerkvenih očetov.

Vse delo in trpljenje Slomškovo na katerem koli polju je prožeto z globoko bogoljubnim duhom. Vse je delal, govoril in pisal v duhu vere, pravičnosti in ljubezni, ter sub specie aeternitatis, pod vidikom večnosti. In kakršno življenje, takšna smrt. Posnemajna vredna je bila Slomškova priprava na njo. Kakor solnce pred zatonom se lepo posaje, tako lepi in vzgledni so bili zadnji meseci, tedni in dnevi njegovega življenja, konec pa svet: "Prejosa in con-

spectu Domini mora Sanctorum stus — Dragocena pred Gospodovim obljebam je smrt njegovih Svetih."
Sklep Slomškove oporoče se glasi: "Naj Oče luči, od katerega pride vsak dober dar, potrdi to mojo poslednjo voljo, naj blagoslovi mojega naslednika z vso ljubo lavantinske škofije in njenimi zavodi; meni pa naj podeli najvišjo in sadnjo milost, da bi mogel tej škofiji pred njegovim prestolom s svojo priprošnjo koristiti. Amen!"

Ne dvomimo, da je Bog uslišal Slomšku to zadnjo, v oporoški zapisano prošnjo. Verno ljudstvo se zasebno priporoča Slomšku v priprošnjo, in ne zastoj. O tem pričajo večkrat v naših cerkvenih listih objavljena priporočila v molitvah in zahvale. Vendar pa sveta Cerkev tega še ni potrdila.

Za nas Slovence bi bilo nepregledno velikega pomena, ako bi imeli svojega svetnika. Storjeni so prvi koraki za Slomškovo beatifikacijo. Pred vsem je treba zbrati kolikor mogoče natančne podatke o njegovem življenju in delovanju ter vse tiskane in netiskane spise. Vse to bo preiskala posebna škofijska komisija, nakar se zadeva predloži Sveti Stolici.

Pomagajmo vsi skupaj pri zbiranju potrebnega gradiva za te preiskave, pred vsem pa molimo k ljubemu Bogu, naj po svoji Previdnosti povečala svojega zvestega služabnika škofa Antona Martina Slomška s čudeži, tako da mu bo sveta Cerkev mogla prisoditi čast altarjev!

Molitev
Vsemogočni Bog, Oče luči, ki od tebe pride vsak dober dar, in ki si nam v svojem služabniku škofu Antonu Martinu Slomšku poslal toliko učenika in pastirja, usliši naše pobožne molitve in poveljaj ga, da bo pred vesoljno sveto Cerkvijo prištel Zveličanim. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi. (Odpustek 50 dni, podeljen na podlagi cerkvenega zakonika.)
Vsi, ki prejmejo od Boga kakšno milost in zasebno pripisujejo to priprošnji Slomškovi, se prosijo, da o tem natančno poročajo lavantinskemu škofijskemu ordinariatu v Mariboru.

Imprimatur. Ex Curia episcopali Lavantina die 1. Augusti 1926. L. S. — Andreas m. m., Episcopus.

SREČEN KOŠCEK ZEMLJE

Skoraj istočasno, ko evropske oddajne postaje oddajajo koncerte, govore in predavanja, jih slišijo po vsem širnem svetu: v Ameriki, Afriki in Aziji, kjer že skoraj v vsaki samoti deluje kak sprejemni aparat. Po vsem tem pa živi v Evropi kakih 5000 duš močan narod, ki niti ne slutit, da so na svetu avtomobili, kaj še, da bi bil kdo kaj slišal o radiju in kinu.

Ta pozabljeni košček evropske zemlje leži zahodno od šolske obale. Tam je več malih otkočkov, ki se skupaj imenujejo Hebrili. Tjakaj niso privreli valovi svetovne vojne in drugih voj; ni prišel glas o revolucijah in velikih prevratih na političnem, duhovnem in tehničnem področju. Kinematograf je tam prav tako malo znan, kakor blišnica. Ljudje, ki prebivajo na teh 60 malih otkočkih, so od drugega sveta kar odrezani ter se tudi malo menijo za ostali svet, ker nečjejo zapustiti svoje domovine. Le redki izmed njih so že kdaj prišli do škotske obale, tako da komaj vedo, kaj je mesto.

Ti prebivalci Hebridov žive na svojih otkočkih trdo življenje. Vse njihovo gospodarstvo je v

pojedelstvu, ribištvu, resanju šote in tkalstvu. Moške in ženske skupno opravljajo svojo trgovino. Prevoznih sredstev nimajo. Kar pridelajo, snese na hrbtni po strmih stazah do kraja, kjer to prodajo. Najbolj se jim splača tkalstvo. Tko pa ženake, n sicer na star način, tako, da je mnogo truda, preden stopi lep kos platna. Tega nato neso več milj daleč k uradnemu predstojniku, ki prihtane na platno svoj uradni žig.

Tudi pisati in brati splošno malo znajo. Zato tudi nimajo ne knjig, ne časopisov. Tisti redki, ki med njimi, kateri so se naučili pisati in brati na Škotskem ali na Angleškem, so pri ootičanjih v velikih časih. Kadar zaide med nje kak časopis, ki je morda že bogve koliko let star, ga potem prebirajo tisti, ki so se na Angleškem naučili pisati in brati ter ga na glas bero drugim. Med seboj govorijo dansko. Ker se močno ženijo med seboj, ni čudno, da so skoraj ootičani med seboj v sorodstvu in stvaštvu. Nekajkrat na leto se zbirajo k posebnim shodom, ki so njihova edina prireditve. Pri tej priliki mnogo pije in kade.

Socialna varnost in inozemec

Morda največji gospodarski problem naše dobe je najti kako vrsto zaščite proti nesigurnosti modernega življenja. Vsepovsod ljudje zahtevajo zavarovanje proti zlim posledicam nezaposlenosti in starosti — tako zavarovanje, ki bo stvar zakonitega prava ne pa le negotove dobrotelnosti. Zedinjene države so storile začetek v tej smeri, ko je lani kongres sprejel zakon o socialni varnosti. Povrh tega so razne države že zdavnaj vzakonile raznovrstne take postave — pa naj bodo še tako pomankljive — ki se tičejo starostnih pokojnin, odškodnin za delavske nezgode, pomoči vdovam, in sirotam in, v malo državah, zavarovanja proti nezaposlenosti.

Zaščita v vseh teh življenjskih vprašanjih je stvar, ki se tiče inozemca ravno tako, kot državljanar, ali tudi v tem pogledu je inozemec na slabšem. Dobrote teh zakonov se nanj ne raztezajo, ali pa raztezajo se le deloma. Vzemite na primer državne zakone o starostnih pokojninah. Razun v prav malo državah, kjer sploh ni mnogo tujerodcev, se ti zakoni ne tičejo inozemcev. Mnogo je tujerodcev, ki se približujejo starosti, ko ne morejo več upati na zadosten zaslužek. Prihranili si niso nič ali premalo za vzdrževanje v starosti. Ali, ako niso postali ameriški državljani, ne morejo upati na starostno pokojnino.

Federalni zakon o socialni varnosti je uvedel sistem anuitet ali rednih mesečnih plačil onim delavcem, ki so dosegli starost 65 let. Ta zakon se ukvarja tudi z zavarovanjem proti nezaposlenosti in raznimi drugimi vrstami podpor — odvisnim otrokom, slepcom itd. Dasi federalni zakon ne vsebuje ničesar, kar bi zastopajvalo inozemca, vendarle večina pomoči, ki jo določa zakon o socialni varnosti, je odvisna od sodelovanja osemindesetdesetice držav in se v splošnem upravlja v zmislu teh državnih zakonov. Vse te dobrote utegneno zato biti omejene le na ameriške državljane.

Ta dežela ni imela nikakih vsenarodnih socialno - varnostnih zakonov, ko je gospodarska kriza izbruhnila leta 1929. Trebalo je naenkrat organizirati javno pomožno akcijo za one, ki so imeli nujno potrebo. Ob dajanju te pomoči inozemci n'so bili zastopajvani. Ali kakor so nadaljevali težki časi, pojavil se

je v Washingtonu in v raznih državah glavnih mestih močan pritisk, da bi se inozemci izključili od javnega reliefa in religijnih del. Poudarjalo se je, da ta dežela, kakor večina drugih dežel, ima najprej dolžnost skrbeti za svoje lastne državljane. Naoproti temu nazoranju so drugi naglašali, da sredstva za relief izvražajo iz davkov in da inozemci plačujejo davke ravno tako kakor državljani; da otroci inozemca so dostikrat tukaj rojeni in da zastopajevati inozemca v takem slučaju bi značilo zastopajevati lastne državljane. Vzlic tem in enakim argumentom pa so mnogi ljudje še vedno mnenja, da inozemec, ki se izogiba dolžnostim državljanstva, ne bi smel dobiti pomoči. Dobrote CCC (civilnega konservacijskega kora) so bile omejene le na državljane. Isti dobivajo prednost tudi v javnih gradnjah. Ali v kolikor se tiče reliefa in splošnem, ni bil tujerodec inozemec še zastopajevan.

Mnogo težje, ako ne brezupno, je pričakovati, da tudi nedržavljeni postanejo deležni dobrot socialno-varnostnih zakonov. Pa naj je delal še tako trdo in prišel še toliko k ameriškem gospodarskemu življenju, inozemec ne le po zakonih Zedinjenih držav, marveč tudi po mednarodnem zakonu ostaje tujec, nedomačin. Njegov polčaj utegne postati še bolj tragičen, ako je vsled dolgega bivanja v Ameriki zgubil pravico do socialne zaščite v svoji rojstni domovini. V svojih starih letih inozemec more najti, da niti njegova rojstna domovina, niti dežela, kjer je težko delal toliko let, mu ne dajejo one pomoči, do katere je državljan upravičen po zakonu.

Potovanje v inozemstvo

Čar stare domovine in želja videti zopet sorodnike in prijatelje v starem kraju, vabi vsako leto veliko število priseljencev v tok turizma iz Zedinjenih držav v zunanji svet. Malokdo izmed priseljencev ne sanja o dnevu, ko bo mogel zopet obiskati rojstno domovino. Ko ta dan pride, s kakimi papirji naj potuje? Tudi v tem slučaju najdemo, da ameriško državljanstvo dela veliko razliko. Čim je kdo naturaliziran, je upravičen do ameriškega pasporta, in ko priseljenec, ki je postal ameriški državljan, potuje v inozemstvo, ima s seboj ameriški pasport. Ker je ameriški državljan, vprašanje njegove zopetne pripustitve v Zedinjene države sploh ne prihaja v poštev.

Inozemec, na drugi strani, ne more nikdar biti popolnoma zagotovljen, da bo zopet pripuščjen. On potuje s potnim listom rojstne domovine. Predno zapusti Zedinjene države, si on navadno preskrbi povratni permit. To dovoljenje mu daje pravico, da se sme povrniti kot izvenkvotni priseljenec, vendar pa je še vedno podvržen zahtevam priseljenjskih zakonov, kakor n. pr. glede zahtevam zdravstvenega stanja, v kolikor priseljenjski zakon izključuje vse inozemce, ki imajo nekatere bolezni. Seveda po navadi tak inozemec ne bo imel nikake težave pri povratku, ako ni bil predolgo odsoten, ali bilo je precej slučajev, ko niso oblasti pripustile vračaajočih se priseljencev.

Pa je tudi precej drugih važnih razlik med državljanom in inozemcem, ki potuje v inozemstvo. Povratni permit velja le za leto dni, ako ni dotičnik zaprosil za podaljšanje. Naturalizirani državljan pa more ostati v rojstni domovini dve leti in vsaki drugi inozemski deželi pet let, ne

da bi nastala kakšna stnost. (Daljše bivanje utegne biti v protivolju k njegove zaprišeno izjavo, podano ob naturalizaciji, da namerava bivati za stalno v Zed. državah).
Došim potovanjem z ameriškim potnim listom zagotavlja povratek v Zed. državo, je dotičnik ki ga ima toliko na boljšem ali na slabšem, kar se tiče njegovega položaja v stari domovini. V mnogih slučajih ameriški pasport utegne dajati dotičniku nekako novo dostojanstvo in prestiž. V drugih slučajih pa mu ljudje v starem kraju utegnejo očitati, da se je odrekel izvirnega državljanstva. To je vprašanje, na katero mora vsak posameznik odgovarjati sam zase.

Tekom bivanja v inozemstvu je ameriški državljan pod zaščito ameriške zastave; ena izmed poglavitnih nalog ameriških poslanštiev in konzulatov je dajati mu vsako mogočo pomoč in zaščito. Inozemec, pa naj je živel še toliko let v Zedinjenih državah, ne more zahtevati zaščite ameriških diplomatij in konzularnih zastopnikov. V slučaju kakke težave, se mora zaščititi k zastopnikom svoje lastne vlade.

Dejstvo je, da zakoni raznih evropskih držav ne pripoznavaajo popolnoma pravice svojih sonarodnjakov do sprejembe državljanstva. Bili so celo slučaji, ko so vpoklicali v vojsko naturalizirane ameriške državljane. V zadnjih letih je vlada Zed. držav sklenila posebne pogodbe z različnimi državami, po katerih se popolnoma priznava pravica naturaliziranega državljanov. — Kjer takih pogodb ni, — kakor n. pr. v slučaju Poljske, Italije, Francije, Nemčije, Jugoslavije, Avstrije in Rusije, — ameriški državni departament svari naturalizirane državljane, ki nameravajo potovati v inozemstvo, in ako so vpoklicane v vojsko stare domovine, nastopa z ostrim protestom. V mnogih slučajih, zlasti za časa miru, imajo ti protesti zaželjeni učinek. Ako pa gre za inozemca, se ne more protestirati.

Naturaliziran državljan, ki potuje v inozemstvo, ima v praksi isti položaj kot turoden Amerikanec, in dokler ima pasport, ki je še v veljavi, ni govora o kakih težkočah ob povratku. Inozemec pa ne more biti nikdar siguran v tem pogledu in mora vedno paziti na to, da ne ostane predolgo v inozemstvu, če noče izgubiti pravice do povratka kot izvenkvoten priseljenec, pa da najde, da so mu vrata v Ameriko zaprta.

FLIS.
Med sosedi
A.: "Ali vam sosed N. točno vrača posojeno orodje?"
B.: "Saj mora. Na primer, jaz mu na spomlad drugače ne posodim stroja za košenje trave pred hišo, dokler mi ne vrne lopate za kidanje snega."
Dobrosrčen mož
Betty: "Jaz mislim, da je moj mož najbolj dobrosrčen človek na svetu."
Jane: "Kako to?"
Betty: "Za njegov god sem mu kupila cel ducat ovratnic, pa je iste kmalu zatem neki dobrodelni družbi podaril."
Stečino sorodstvo
V mestu Humboldt, Iowa, šiveči električar Harry Breed se že nad 10 let peča s priselkovanjem svojega rodovnika. Doslej je že dognal imena in kraje sorodnikov, ki so živeli že leta 1875; mnogo potomcev istih je najti danones skoro v vsaki državi naše Unije; vsah skupaj ima sedaj naštetih 35 tisoč.

PIERRE L'ERMITE:

Zena z zaprtimi očmi

ROMAN

in francosko prevedel dr. Lovro Sobarić

Na slepo srečo je vstopila. Precej ji je prišlo neko dekle naproti in jo prijazno ogovorilo: "Zelite, prosim, gospodična?" "Oprostite... sem zelo nezkušena deželanka pa bi rada izvedela, kaj je treba storiti, da se pride v službo podjetja kot je to-le."

Dekle je nabralo lice v prisiljen nasmehljaj in naglo odvrnilo: "Najprej se ne smete obrniti na prodajalno — to je jako neprimerno — temveč na pisarno. Potem morate že prej dovršiti poskusno dobo kot prodajalka v slični trgovini, predvsem pa so neobhodno potrebna resna priporočila. Klanjam se, gospodična!"

In že je odhitela prodajalka, da postreže poslovno vschnjši odjemalki. Ves nastop prodajalke je bil sicer vljuden, toda ledeno-hladen, kakor je že navadno v Parizu, ko često ne veste ničesar o osebi, ki vas ogovori.

Rosalina ni imela vzroka jeziti se; ne mara je pač takšno življenje v Parizu, kjer je celo stanovanjskemu najemniku vse neznan, da, često celo imena ljudi, ki stanujejo pod isto streho in jih loči le stena ali strop.

In zopet je bila na ulici. Mimo je privozil potniški avtomobil z daleč vidnim napisom: Gobelins. To ime ji je ostalo v spominu iz razgovora z župnikom. Rozalina se je pospela na ogromno vozilo, a dobila je le še stojišče na ravni strehi in izstopila na dohodnici "des Gobelins."

Ta mestni okraj je napravil na njeno občutljivo in nevaženo dušo mučen vtis. Prenapolnjena ulica, vinski trgovski hrup, kinogledišča, restavracije, vrtine na prepolnem pločniku, prešernost glasnih kupcev, ulica Mouffetard, vse te zaudarajoče male ulice, ki se vijejo okoli "les Manufactures" (tovarna, nekak "Opičiji otok," ulična "des Reculettes," prehod "Moret," ulica "des Patriarches" — vse to je le počalo tesnobo.

Na trgu "d'Italie" sta se pretepala dva po obrazu krvaveča kopača z lopatama in se obkladala s prostaskimi navdki; in vsi tramvaj, ki vozijo po dohodnici, so se bili ustavili, ker je prvi pravkar povozil na vogalu ogradne (bulvara) Saint-Michel mladega kolesarja. Radovedna množica se je gnetla pred lekarno, kamor so bili stražniki prenesli nesrečnika, ki ga je mlada voznikarka tramvaja na debelo obkladala z "idijotom" in "domišljavcem."

In to je bil okraj, v katerem naj bi po želji gospoda župnika služila... Ne in ne!... in ne!

Rosalina je začutila utrujenost in — glad —, doslej zanjo neznan občutek... Ne le imeti tek, ampak biti dejansko lačen... čutili v sebi brutalno oglašanje živali, ki hoče biti zopet nahranjena in ki se boji, da ne bo dobila ničesar! O vsem tem doslej ni imela pravega pojma.

ko kuje podkve za konje... Toda, ali je bilo to le hipen dojem?... Ti ljudje tu niso bili podobni vrlim delavcem iz vasi; kar bala se je njih izvalnih, hudobnih in upornih pogledov in kretanj. Mimo je prišel branjevec s prekajenim mesom, potiskajoč pred seboj ročni vozček. Rozalina je kupila pri njem malo gnjati in vzela iz svoje torbice kos kruha; sedla je ondoli na klop in začela jesti ob misli, da kosi prvič v svojem življenju kar tako na uličnem pločniku.

Nedaleč je postajal mestni stražnik. Ta preprosta, a čedno oblečena mladenka je očividno vzbudila njegovo pozornost; motril jo je brez obzirnosti kot redar, ki vrši svojo službo in hoče vedeti, koga sreča v odseku ogradne, ki je poverjen njegovemu nadzoru.

Nato se je pojavil človek s črnimi bleščočimi uglednimi lasmi in v obleki "kaki" barve ter zibajoč se sedel poleg nje. Klop je bila javna; prišel se je posluževal svoje pravice. Rozalina se ga je kar ustrašila, to pa tem bolj, ker jo je neznanec od pete do glave motril z osvajačnim nasmehom, očitno z željo, začeti pogovor: "Ali dobro tekne, gospodična...?"

"A kaj pa s pijačo...?" Manjka vam cvička... "Vem v ulici tu zraven za vinsko klet, kjer dobite že takšno kapljico, da je kaj!" Tu je zaokrožil roko: "Ali mi hočete dovoliti, gospodična, da vam jo ponudim za poskušnjo...?"

"O, zato še nimate nobene obveznosti..." Nenadoma se Rozalini posveti. S sosedne ravne strehe so se še smejali zidarji, opazujoč začetek sovražnosti. Sunkovito se dvigne Rozalina... stopa... stopa... ne vedoč, kam gre, ker ne pozna Pariza. In se ne ustavi prej kot v Luksemburškem vrtu; njene vzmernirjene oči ugledata zopet rodbine, otroke, ljudi, ki so njene vrste... klopji, kamor bo lahko sedla, kot misli, ne da bi jo — vsaj ob tej uri ne — kdo kar tako ogovoril.

Tu je zdaj pri Medičejškem vodnjaku. A komaj sedi eno minuto, že priteče stolarka ter zahteva od nje plačilo za stol. Ubogih 23 fr. 75 c.!... Čedalje bolj premišljuje. Bila je v očitni zadregi. Treba ji je kaj za življenje... in sicer takoj. Zdaj ji ne preostaja več kot vsota, s katero naj plača svoj zadnji dan v hotelu.

Potem pa jo končno čaka — neizogibna ulica; a kaj pomeni ulica v Parizu za dekle njenih let, o tem se je vsaj površno pravkar sama prepričala. Torej?... Torej?... Rozalina dvigne oči proti nebu.

Na stoletnih drevesih žvrgole in frfotajo ptice. Zanje je življenje enostavno, takšno kot ga je Bog uredil. Tukaj pa je stopila v izumetičenost in zamotanost mesta, kjer mora človek vedno imeti denarico v roki, če hoče sesti, jesti, leči, si ustanoviti ognjišče, vzgajati otroke. Mimo se sprehajajo mlade in lepe mamice, ljubki otrociči, dojišče s trakovi... Te matere imajo denar. Denar ni vse. Toda v izvestnih trenutkih življenja ga mogoča imeti. Davi je imela na

ponudbo počten način, da pride do njega. Odbila ga je resko, misleč, da se dobe zanjo tudi drugi prav tako pošteni načini za zaslužek. No, sedaj je pritisnjena ob zid... Nima ničesar... ne vidi ničesar. In vse jo vodi zopet nazaj k tako nepričakovani ponudbi župnika pri sv. Frančišku Saleškem.

"Kako prav so imeli naši očetje v svojih starih pregovorih!... Studenec, ne bom je pil, tvoje vode!..." je vzklisknila. Zdaj pa je postajal ta studenec njena edina rešitev. Nič ne maraj, moja uboga Rozalina!... Ti si nekdanj motrila življenje s prilično drugačnimi očmi!... Toda ti nisi prva... in ne boš zadnja, ki doživlja taka presenečenja... Nič ne maraj!... Ne glej življenja v sanjnjah... Življenje je kruta stvarnost. Ne daj se vplivati po lahkem diletantstvu tistih, ki bodo, sedeč v ozadju prijetnega salona z nogami v razskožnih copatah in v zavesti svojega imetja na tekočem računu v Franciji ali v inozemstvu, obojali Rozalino de Cressy, ker je postala sobarica... Le-ti ne vedo, kaj pomenja, biti lačen. Ti pa si bila pravkar lačna... in boš zopet lačna, še nočjo...

Končno pa si ti kristjanka... Božji Sin je postal sam delavec... in prišel je na svet, da služi... Zakaj ne bi služila tudi ti?... Daj, Rozalina, vstani in pojdi!... Tedaj Rozalina vstane in gre... Proti pol sedmim zvečer stopa znova po stopnicah pri Sv. Frančišku Saleškem, da pogleda na slepo srečo, ali je gospod župnik še tamkaj. Če bi bil odšel?... Strašno!

Prav v tistem hipu zapira župnik vrata svoje pisarne in se pripravlja k odhodu. Kakor hitro ugleda mladenko, razume. Usoda! "Ste kaj našli?" "Ne, gospod župnik, ničesar, prav ničesar nisem našla! A hotela sem pokazati dobro voljo in sem šla pogledat okoliš, kjer stanujejo vaši prijatelji... Grozno!... Ostudno! — Prebila sem tamkaj samo dve uri, pa sem prisostvovala presunljivim stvarim, ki mi bodo ostale za zmeraj v spominu."

Župnik je medtem zopet odprl vrata svojega urada. "Kar naprej, gospodična, bova udobneje govorila. Najprej vam moram povedati, da, čeprav so moji prijatelji kožarji in se njihova tovarna nahaja res sredi mestnega okraja Mouffetard, je njihova stanovanjska hiša v enem najlepših okrožij pariških, v Auteilu, prav ob robu Bulnjskega gozda. To je važna podrobnost, samo vi mi niste pustili časa, da bi vam jo bil povedal! Kakšen odgovor mi prinašate? V Parizu se vedno muditi in obvestiti vas moram najprej, da sem bil drugič klican k telefonu in sem govoril z gospo Hughe, ženo mojega prijatelja. Ona je nestrna... mesto ne bo ostalo dolgo nezasedeno. Globoko obžalujem, želim bi tako zelo, da bi mogel dobiti več časa..."

Rosalina de Cressy zapre na to oči kot človek, ki skoči v vodo in noče videti, kaj ga čaka. "Sprejemem, gospod župnik," reče počasi. "Za sobarico pri mojih prijateljih?" "Da, za sobarico." Župnik ji proži foko: "Razumem vaše obotavljanje, pa vam čestitam k zmagi, ki ste jo pravkar izvojevali nad samo seboj. Sicer pa bo treba izvojevati še veliko drugih! Prva žrtev — težka... pretežka... ampak prehodna — ki jo bom takoj zahteval od vas je, da žrtvujete svoje

ime. Rosalina pl. Cressy ne morejo in ne bodo mogli nikoli sprejeti za sobarico." Mladenka se spusti v jok. Duhovnik jo prepusti nekaj hipov njemu upravičeni bolesti. "Izokajate se... boste petem močnejši... Le plakajte! Toda — pravim vam zopet — tako so delali že vaši predniki pred revolucijo... Ko niso imeli več denarja — kar se jim je primerilo dokaj često — so vtaknili svoj grb v žep in odšli, da ga zopet pozlate s delom, celo z ročnim delom, toda pod drugim imenom. Na ta način so se naselili po Indiji in Kanadi..."

"Krstite me sami," zašepče dekle in si briše oči... "Postala bom tako malce vaš otrok..." "O, po ime ni treba iti predaleč. Imenovali se boste... ah, moj Bog... Marija Durand, to je staro, prav francosko ime. Vam ni preveč všečno?"

"V položaju, v katerem se nahajam!..." "No, tedaj pa dovolite duhovnemu, da spregovorim brez besed mali kristjanki kot ste in ki je davi v svoji stiski prizigala s svojimi zadnjimi soldi svecu pred vznोजem Marije Device. V začetku vašega novega življenja vas bo takoj neprijetno dirnila množica stvari. Stopili boste zdaj v nov svet, svet, ki vam je neznan. Dobe se ondasi sijajna bitja, vsa zvesta in vdana. Poznam sobarice, ki so plemenitajšnje po duši, in kuharice, ki so svetnice. Ampak — kot si pač sami mislite — so pa tudi drugačne! Kakšno osebo boste našli pri mojih prijateljih? Ne morem vam čisto točno povedati. Kuharico sem videl samo mimogrede. Zdelo se mi je na prvi pogled strašno. Kaj hočete? Pravkar ste zaprli oči, ko ste mi rekli: Sprejemem. Zaprite jih še z naprej, to se pravi, spreglejte umazanosti, majhne in velike, spletke, izzivanja, ljubosumnost, kot mrgoli v izvestnih kuhinjah. Vršite svojo dolžnost. Stopajte proti svojemu cilju z roko na očeh, razsvetljeni samo s tisto nevidno lučjo vere, ki nadomešča vse in ki potolaži v vsem... Bodite žena z zaprtimi očmi... Me razumete?"

"Da, gospod župnik." "Potem pa, kadar vam bo prehod, me pridite obiskat."

ZAHVALA

V imenu cele župnije se tem potom iskreno zahvaljujem vsem dobrim rojakom v Ameriki, našim bivšim faranom za njih velikuodušne prispevke k zbirki za naš veliki zvon. Vsem in vsakemu posebej prav prisrčna zahvala in Bog naj vam za vašo dobrosrčnost, za versko in narodno zavednost stotero povrne! Jakob Omahen, župnik. Dragatuš, 18. junija 1936.

JUGOSLAVIJA

preko JUŽNE PROGE — Sojzina stran Atlantika — NAJHITREJŠA DIREKTNA PROGA VULCANIA — SATURNIA Najhitrejša metarna parnika na svetu. — Avg. 20. — Sept. 8. SLIKOVITA PROGA PREKO GENOVE REX 15 ur ugodne železniške vožnje do vaše domovine (najhitrejši parnik na južni progi) e. di SAVOIA (edini gvozden parnik na morje) 18. jul. — 1. avg. — 8. avg. — 22. avg. — 29. avg. Na naših parnikih boste dobivali najboljšo hrano, dobro postrebo in luksuzno prikladnost, radi česar je postala Italian Line glasovita. Za pojmanje in rezervacije se obrnite na kakakga našega agenta ali na našo podružnico na: 1000 Chester Ave., Cleveland, O.

Če ste vam morda sdel spočetila pretrd, vidite zdaj, da nisem obojen. Zame ste vi uboga sročica, ki mi jo saupa Gospod... Imam vtis, kot da sta vaš oče in vaša mati tukaj... vidita me, silita me, sodita me... Pred njima vam rečem, Marija Durand: Ne zapustim vas nikdar!" "Oh, hvala, gospod župnik!" Nevedoč, kdaj in kako, se je dekle sklonilo ter poljubilo staremu duhovniku roko, to svedeniško roko, na katero se bo Rosalina opirala in katere ji ne bo, kot je obljubil, nikdar odtegnil.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj; KADAR ste namenjeni v stari kraj; KADAR šelite koga in staroga kraja; se obrnite na nas. KARTI prodajamo za vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse islete. Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni. Denarne pošiljke izvršujemo točno in v JUŽNOEVROPI in ITALIJO. Navedene cene so podrivane premenljivo, kakor je kura. Pošiljamo tudi denar hrovačno in izvršujemo isplačila v dolarjih. V Vašem lastnem interesu je, da plete nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojmanja. Slovenic Publishing Co. (Glas Naroda—Travel Bureau) 238 West 19th St. New York, N. Y.

ZELITE POSTATI AMERISKI DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite največje knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo in ki se dobi samo pri Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio. Cena samo 20¢.

Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio. Cena samo 20¢.

Potnikom v stari kraj nudimo sledeta stopna potovanja: 1. avgusta CHAMPLAIN na Havro. 12. avgusta QUEEN MARY na Cherbourg. 18. avgusta VULCANIA na Trev. 19. avgusta NORMANDIE na Havro. 2. septembra NORMANDIE na Havro. Lahko pa potujete na vsakem drugem parniku in ob vsakem drugem času. Mi ustropamo vse važnejše linije. Pišite po naš vozni red parnikov in cene kart.

Soročnike iz starega kraja je sedaj v gotovih slučajih nekoliko lažje dobiti. Pojmanite nam svoj slučaj, pa vam bomo odgovorili kaj se da storiti. CENE DENARNIH POŠILJATEV. Vas pisma in druge pošiljate naslovite na: LEO ZAKRAJSEK General Travel Service, Inc. 308 E. 73rd Street, New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Pokojna je bila rojena 4. oktobra 1882 na Trati nad Škofjo Loko; v Ameriko je prišla pred 34 leti. Počilišni smo jo k večnemu počitku dne 29. junija. Slovensko sv. mašo sadužnico v cerkvi sv. Cirila in Metoda je daroval Rev. Albin Gnidovec ob asistenci Rev. S. A. Welsha in Rev. C. Gornjaka. Pokopana je bila na pokopališču sv. Jožefa ob veliki udeležbi faranov, sorodnikov in znancev. V dolžnost si štejevo zahvaliti se č. g. župniku Albinu Gnidovcu za opravljene obrede na domu, v cerkvi in na pokopališču in za vsa tolažila v boleznih pokojnice. Zahvaljujemo se družtvom, katerih je bila članica: dr. sv. Srca Marije št. 36 KSEK, za naročene sv. maše in skupno molitev sv. rožnega venca; Altarnemu društvu sv. Ane, istotako za molitev sv. rožnega venca in naročene sv. maše; društvu sv. Alojzija št. 18 JSEK, za darovane cvetlice. Vsem članicam se iskreno zahvaljujemo ker so pokojnico korporativno spremlje v cerkev. Daje hvala slovaškemu Altarnemu društvu za skupno molitev in udeležbo pogreba; hvala članom Kolumbovih viteзов za skupno molitev.

Is srca se zahvaljujemo vsem onim, ki so žrtvovali čas in vse, da so prihiteli iz oddaljenih krajev na pogreb naše blage pokojnice in sicer: Mr. in Mrs. Andrej Petros in sin Raymond, Mr. in Mrs. John Gornik iz Pueblo, Colo., Mr. in Mrs. Matt Farlic in hčer Annie, Mr. John Karzinski, Burley, Idaho, Mr. in Mrs. John Cadez Tremonton, Utah, Mrs. John Dolence z družino, Mrs. Mary Gaber in Mr. F. Parsen iz Hudson, Wyo., Mrs. J. Bartoncel in Mrs. John Potocnik iz Boulder, Wyo., Mrs. Marion Buchan in sin John iz Oakmont, Penna., Miss Apolonia Mrak, St. Paul, Minn. Manjka nam pravih besed, da bi se zamogli prav zahvaliti vsem onim, ki so nam stali na strani in nam pomagali že na en ali drugi način za časa boleznih in smrti naše nepozabne pokojnice in so nas tolažili v teh hudih in težkih dneh preskušnje. Skoraj nam ni mogoče navesti imena posameznikov; zato se vsakemu posebej in vsem skupaj še enkrat srčno in lepo zahvalimo: vsem kateri so naročili sv. maše, vsem darovalcem vencev, vsem ki so prišli pokojnico krogiti in ki so se udeležili pogreba. Pokojnica zapušta mene, soproga, dva sina, tri brate: Peter, Anton in Frank Starman, eno sestro Mrs. John Putz, vsi živeči tukaj, in eno polsestro Mrs. Bogataj v starem kraju. Draga žena in ljuba mati! Počiva v miru božjem. Trdno verujemo in upamo, da se snidemo zopet s Teboj nad svezdami. Zalujoči ostali: John Mrak, soproga; John Jr., in Frank, sinova; Rosemary in Frances Margaret, vnukinji. Rock Springs, Wyoming, dne 7. julija 1936.

Zalujoči ostali: John Mrak, soproga; John Jr., in Frank, sinova; Rosemary in Frances Margaret, vnukinji. Rock Springs, Wyoming, dne 7. julija 1936.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo žalostno vest, da nam je kruta smrt odvzela ljubljenelega soproga in drugega očeta John Mervar. Pokojnik je preminul po kratki bolezni (pijučnici) dne 20. junija 1936 in smo ga položili k večnemu počitku dne 23. junija sv. mašo iz cerkve sv. Cirila in Metoda na Calvary pokopališču.

Raniki je spadal k trem slovenskim društvom: k samostojnemu podpornemu društvu Ilirija, društvu sv. Janeza Krstnika št. 52 JSEK in društvu sv. Cirila in Metoda št. 144 KSEK. V dolžnost si štejevo, da se zahvalimo Rev. R. Potocniku za podeljene sv. sakramente, Rev. J. Shlikasu za pogrebne obrede v cerkvi in na pokopališču v odsotnosti domačega župnika, Rev. V. Ardiana in Rev. J. Juricku, ki sta priča molit, ko je ranik ležal na mrtvaškem odru.

Najlepša hvala za naročene sv. maše: Mr. in Mrs. J. Fritz, Mr. in Mrs. L. Smith, Mr. L. Rakun, Mr. in Mrs. J. Bukovec, družini Crplich, Mr. in Mrs. J. Brickner, Mr. in Mrs. Maxx Wensauer, Mr. in Mrs. Frank Hornen, Mr. in Mrs. Mike Ortar, Mr. in Mrs. A. Ribich, A Friend, Mr. in Mrs. F. Bowhan, Mr. in Mrs. J. Brullia, Mr. in Mrs. P. Droll, Mr. in Mrs. Louis Francis, Marge Dielen, Mrs. Gerend, Mr. J. Gergisch, Mr. in Mrs. J. Godetz, Mr. in Mrs. Joe Heck, Mr. in Mrs. B. Hladic, Mr. in Mrs. K. Klamar, Mr. John J. Lutz, Mrs. Leo Majcen, Miss Soffie Meyer, Mr. in Mrs. Joe Melavc, Mr. in Mrs. J. Modic, Mr. in Mrs. K. Mohar, Mr. in Mrs. Jakob Napotnik, Mr. in Mrs. M. Progar, Mr. in Mrs. F. Rafelt, Mr. in Mrs. C. Schaut, Mr. in Mrs. F. Selko, Mr. in Mrs. A. Šterk, Mr. in Mrs. Anton Štilgitz Jr., Mrs. Stoeckl, Mr. in Mrs. L. Udovitch, Mr. in Mrs. J. Zupancic, Mrs. J. Rakun, Kay Jay A. C., Mr. Rupe, društvo sv. Cirila in Metoda in Mrs. Garentz.

Nadalje se najlepše zahvalimo vsem, ki ste poklonili vence pokojnemu v spomin: Mrs. Josephine Kotnik in Louis Kotnik Mr. in Mrs. Wensauer in Mrs. Zolen, Giese-Eickberg Flower Shop, Royal Neighbors Camp, Mr. M. Progar, SS. Cyril and Methodius Bowling League, Mr. in Mrs. H. Schwartz in Caroline C. Reiss Coal Co., Adelich Auto Service, Mr. in Mrs. J. Brickner in družina, Mr. in Mrs. Frank Kotnik in Mr. in Mrs. Jim, Kotnik, Kay Jay A. C., društvu Ilirija, društvu Janeza Krstnika in društvu sv. Cirila in Metoda, odbor in oskrbnik cerkve sv. Cirila in Metoda. Nadalje se zahvaljujemo vsem, ki ste prišli molit na dom k umrlemu, vsem, ki ste se udeležili pogrebne sv. maše, vsem, ki ste ga spremlili na pokopališču, in vsem, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago; še enkrat najlepša hvala vsem skupaj! Oprostite, ako smo po pomoči katerega izpustili. Pokojnika pa pripravljamo v molitev in blag spomin. Zalujoči ostali: Margaret, soproga; John Jr., Edward in William, sinovi; Margaret, Theresa, Anna, Agnes, Helen in Louise, hčere. Sheboygan, Wisconsin, 7. julija 1936.

KEEP In Line
With the Kay
Jay Boosters. Action
and More Action Means Success!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"
March on, K. S. K. J.

JOIN KSKJ'S
March To
Progress! Fall In!
The Membership Drive Is On!

BOOSTER DRIVE ON GO DESPITE HEAT WAVE

THESE SUPREME OFFICERS TO ATTEND ST. JOSEPH'S PROGRAM NEXT SUNDAY

JOHN GERM DR. M. OMAN FRANK GOSPODARICH MARY HOCHVAR GEORGE PANCHUR IVAN ZUPAN
FRANK OPEKA, supreme president **JOSEPH ZALAR, supreme secretary**

All-Day Bill to Mark Josephs' Jubilee

18 SOCIETIES TO JOIN CELEBRATION OF UNION'S LARGEST SUBSIDIARY
 Program to Honor 15th Anniversary of Society, 20th Juvenile Department Jubilee
WILL BLESS, DEDICATE NEW FLAG
S. D. Z., S. W. U., Cadets, Drill Teams to Parade With Band; Supreme Officers to Attend

Cleveland, O.—With one of the largest programs ever attempted by a local KSKJ society, the St. Joseph's, No. 169, July 19 will commemorate the 15th anniversary of the founding of the society by the late Rev. Joseph Skur.

Color and pomp is promised when the 12 lodges promising participation in full regalia starts its line of march at 9:30 a. m. from the Slovenian Home, Holmes Ave., to St. Mary's Church, where the Rev. Ludwig Kuznik, spiritual director of the society and acting pastor, will officiate at a Solemn High Mass at 10 o'clock. The Rev. Milan Slaje, pastor of SS. Cyril and Methodius' Parish, Lorain, O., and former spiritual director of the society, will deliver the sermon.

In the array of color will be the lodge's blue and gold band, the Cadet Corps, St. Helen's drill team, the Marie Prinsland drill team of the Slovenian Women's Union, and the Novak Honor Guards of the Slovenian Mutual Benefit Association.

The entrance to the church will be fittingly decorated by Louis Simenc's committee.

Following the blessing of the lodge's new flag, supreme officers and visitors will be served a luncheon in the Slovenian Home, Holmes Ave.

The lodge, largest unit of its kind, will have as its guests supreme officers: Frank Opeka, president; Joseph Zalar, secretary; John Germ, first vice president; Frank Gospodarich, financial secretary; Dr. M. F. Oman, medical examiner; Mrs. Mary Hochevar, auditor; G. Panchur, juror; Ivan Zupan, editor. In addition to the national officers, subsidiary societies will be represented by 18 sets of officials.

The scene of activity will be gradually changed at 1 p. m., when an automobile parade, including the band, cadets and sports teams, starts for Pintar's farm, where a full afternoon and evening program will

await local and visiting KSKJ people.

The unfurling of the new flag is scheduled for 2 p. m., and will be followed by short addresses by the national officers. The afternoon program will also feature the lodge's band in a short concert enlivened with Slovenian melodies.

The drill teams, under the direction of John Susnik, will be in the limelight in a series of maneuvers starting at 4 p. m. The St. Joseph's crack indoor baseball team, piloted by Manager Frank Verhotz, who has led his boys to win nine of thirteen games played, will be pitted against a strong local team. The Jays, uniformed in blue and gold, are winning the favor of the local Interlodge fans and should be one of the main attractions on the big day.

Interspersing the program proper will be a set of games, races and the usual picnic entertainment. Kristoff's popular orchestra will be in the dance pavilion and will furnish the music for dance lovers.

The full-day program as outlined by the society and its committee of 25, headed by John Pezdirtz, secretary, is intended as a commemoration of the 20th anniversary of the juvenile department, in addition to the society's jubilee and the occasion of the blessing and dedication of the new flag.

ST. LOUIS LODGE TO PICNIC SUNDAY

St. Louis, Mo.—The Sacred Heart Society, No. 70, will hold a picnic Sunday, July 19, at the St. Joseph's Croatian Church grounds afternoon and evening.

There will be dancing, refreshments and an old-fashioned barbecue. Come out, all of you members, young and old, seniors and juniors, and enjoy yourselves. Let's make it a big success. Don't forget the date, place and time.

CAGE PLAYERS ASKED TO FILE NAMES FOR ROSTER

All members of St. Joseph's, No. 169, wishing to play basketball with the society's team in the Cleveland Interlodge circuit next fall are asked to give their names to Secretary John Pezdirtz, 15408 Holmes Ave., P.O. Box 1618, not later than July 19.

With the six-month membership ruling now adopted by the league, it is urgent that rosters be filed shortly.

Slovenians Put Life in Expo World's Street

KSKJ Plays on Circle of Town Square

Cleveland, O.—Take a group of Slovenian people and add real Slovenian melodies in their midst and you have genuine merriment.

That's what the Progressive Slovenian Merchants' Association is doing in its Slovenska gostilna Ljubljana, one of the liveliest spots in the Streets of the World of the local Great Lakes Exposition.

The attractive young men and women (this comment from visitors) arrayed in Slovenian national costumes add color to the center and at intervals stage folk dances. The group also performs on the circle of the town square and has met with such approval that the expo officials have booked them for three performances per week.

The Germ family of musicians and dancers is well represented. The visitor will find Alphonse, Milan, Rudy, Vera and Mrs. Mary in costume and ready to entertain. The Germs are all members of the KSKJ.

The St. Joseph's KSKJ Band augmented the Slovenian nationality's contribution last Friday when it played in a half-hour concert on the town square. The presentation, under the direction of Louis Opalek and Charles Tercek, included "Slovenian Medley," arranged by the bandmaster, "Mladi vojaki" and "Hej Slovani," "Little Giant" and "Washington Post." Following the concert the boys met in the Slovenska gostilna where they sang and danced until closing time.

BOOSTER TILT ON AMBRIDGE PICNIC BILL

Ambridge Invites All Jays to Annual Picnic

Ambridge, Pa.—Ambridge Kay Jays bid for summer social activity is in the form of a picnic, to be held Sunday, Aug. 2, at Radakovich's Grove at Ambridge.

The Canonsburg Boosters will meet the Ambridge Boosters in the mushball attraction, other games will be amusing as the tug-of-war between various groups.

At the dance pavilion a combination orchestra will render Slovenian and modern tunes throughout the day.

All the KSKJ lodges and booster clubs are cordially invited to attend Ambridge's annual picnic.

Reporter.

"DUTCH" IN FORM BUT JOES LOSE TO FERLIN HAWKS

Three Jays Absent, on Sick List

Cleveland, O.—Quite a crowd saw the exciting game that was played at St. Mary's field Thursday evening between the St. Joseph Sports and the Ferlin Hawks, which ended in the Ferlin Hawks winning 3 to 2. The Hawks made the three runs in the beginning of the game and Dutch's remarkable pitching held them there the rest of the game.

St. Joes were handicapped by having three men on the sick list. Pitcher Steele was sick in bed, Frank Marzlikar was out with a sprained finger and Ed Novinc was nursing a swollen hand.

The Ferlin Hawks played a good game and credit should be given to Pitcher Nosan for his work.

WINS PRIZE

Joliet, Ill.—Mrs. Rose C. Dornic, member of the Joliet KSKJ Booster Club, won first prize in a contest sponsored by the National Cleaners.

TO RECOGNIZE SLAVIC, CZECH CONTRIBUTIONS

Lewisburg, Pa.—The substantial contribution of Slavic and Czech races to the development of the state of Pennsylvania will be duly recognized at the Pennsylvania Folk Festival to be held in the Memorial Stadium at Bucknell University, Lewisburg, Pa., July 30 to Aug. 2.

This festival seeks to do honor to the men and women who have given so much in the form of labor and spiritual support to the transformation of the state from a wilderness to a great empire, and also seeks to perpetuate the truly cultural folklore they brought from the Old Country and that they have further developed here.

St. Josephs to Go to Town and Back Next Sunday

Cleveland, O.—Well, is everybody all set for the 19th of July at Pintar's farm? St. Joes are going to town and back again that day. They have everything anyone could want for a real time. A big parade in the morning, nice, comfortable busses to take you out to the farm all afternoon, the Kristoff boys to play for you, the band to entertain you and a wonderful exhibition of drill work by the Cadets, to say nothing of the ball game scheduled in the evening by the St. Joe's team. Manager Verhotz promises an exciting game.

By the way, did you see the bright colored uniforms those boys have? Blue and orange topped with orange caps, silk if you please. You can see them from afar with those colorful uniforms. Lady Luck was against them Thursday night when the Ferlin Hawks took the game, 3 to 2. We hope those sick boys will be up and at it again in time for the next game. A few of the boys didn't wear their jerseys Thursday evening and when Joe Anzlovic was asked why, he said, "Gee, it's too hot!" Come on, all you baseball fans, get out and root for your team and show Manager Verhotz that we're right back of him and his team.

Just a tip before we end this chat, be sure to attend the meeting Thursday the 16th.

RAIN, COOL WEATHER TO BRING PROSPECTS OUT FROM HIDING

Seven States Show Membership Gain in Letargic Period

Though a blistering heat wave has stopped all but necessary operations while people sought cool spots during last week's heat wave, it didn't completely stop the progress of the current KSKJ Boosters Campaign.

Seven states showed an increase in points for last week's work, according to the report issued by Golden Booster Secretary Zalar. It is a known fact that recruiting new members calls for a lot of contacts and proverbial pavement pounding. With reports from various cities stating that heat buckled pavements and reduced some asphalt stretches to the consistency of bubbling tar, the KSKJ workers went on with their work.

That there was a lull in last week's activity is not necessarily a sign that KSKJ workers halted. Reports show that. Rather it was more a problem of seeking prospects who left their homes in search of cool spots at parks and beaches.

A series of refreshing showers should enliven the campaign materially.

State Juvenile Points		Society No.	
Missouri	8,225	Society No. 156	950
Ohio	1,864	Society No. 196	900
Montana	1,616	Society No. 59	720
Indiana	1,496	Society No. 40	667
Wisconsin	1,470	Society No. 72	483
Colorado	918	Society No. 202	450
Connecticut	901	Society No. 112	300
Wyoming	799	Society No. 164	300
Michigan	632	Society No. 131	225
Illinois	606	Society No. 93	150
Kansas	543	Missouri	
Pennsylvania	543	Society No. 70	8,225
Minnesota	530	Montana	
New York	322	Society No. 14	4,168
		Society No. 208	2,525
		New York	
		Society No. 57	900
		Society No. 184	900
		Society No. 105	450
		Ohio	
		Society No. 219	21,311
		Society No. 169	5,686
		Society No. 101	3,568
		Society No. 63	2,500
		Society No. 193	1,800
		Society No. 85	1,501
		Society No. 251	1,000
		Society No. 25	900
		Society No. 224	900
		Society No. 150	772
		Society No. 191	725
		Society No. 162	788
		Society No. 226	675
		Society No. 61	667
		Society No. 243	667
		Society No. 146	516
		Society No. 207	500
		Society No. 123	400
		Pennsylvania	
		Society No. 41	2,525
		Society No. 181	2,090
		Society No. 187	1,800
		Society No. 81	1,798
		Society No. 114	1,450
		Society No. 64	1,260
		Society No. 185	1,000
		Society No. 194	900
		Society No. 242	900
		Society No. 91	675
		Society No. 216	667
		Society No. 168	600
		Society No. 50	522
		Society No. 163	515
		Society No. 232	450
		Society No. 15	225
		Society No. 109	225
		Society No. 42	129
		Society No. 120	128
		Wisconsin	
		Society No. 136	2,700
		Society No. 165	2,551
		Society No. 65	1,400
		Society No. 178	1,350
		Society No. 103	1,225
		Society No. 174	1,125
		Society No. 157	750
		Society No. 144	675
		Wyoming	
		Society No. 94	1,800
		Society No. 86	450

The final discussion about the celebration will take place and we need lots of help to make it a success, so do your part. Frenchy.

CALENDAR KSKJ LODGE EVENTS

Picnics, Anniversary Celebration, Jubilee Events

JULY 19

St. Louis, Mo.—Picnic of Society No. 70.

Cleveland, O.—Picnic-field day for Cadets; 20th anniversary celebration of juvenile department; 15th anniversary of Society No. 169, blessing of new flag; Pintar's farm.

Rankin, Pa.—Picnic of SS. Peter and Paul's Society, No. 91, at Buzzards Hollow (Brad-dock Park).

Brooklyn, N. Y.—Knights of Trinity, automobile party.

Haser, Pa.—Picnic of St. Joseph Society No. 58 at Pleasant Valley.

JULY 26

Etna, Pa.—United picnic, Societies Nos. 64 and 128, at Locust Grove.

La Salle, Ill.—Twenty-fifth anniversary celebration of St. Ann's Society, No. 139.

Butte, Mont.—Tenth anniversary celebration of St. Ann's Society No. 208.

AUG. 2

Brooklyn, N. Y.—Picnic of St. Joseph's Society, No. 57.

Ambridge, Pa.—Picnic sponsored by Ambridge Kay Jays.

Chicago, Ill.—Picnic of St. Stephen's Society, No. 1, at Kegel's Grove, Willow Springs.

AUG. 9

Strabane, Pa.—KSKJ Day, sponsored by W. P. A. B. C.

AUG. 16

West Allis, Wis.—30th anniversary celebration of St. Joseph Society No. 103.

AUG. 30

Joliet, Ill.—30th anniversary celebration of Three Kings Society, No. 98, picnic at Oak Grove.

SEPT. 7

Joliet, Ill.—Slovenian Day, United Slovenian Societies, picnic at Rival's Park.

SEPT. 13

Sheboygan, Wis.—25th anniversary celebration of St. Cyril and Methodius Society No. 144.

OCT. 3

West Allis, Wis.—Entertainment and dance, Mary Help of Christians Society, No. 165, in Labor Hall.

OCT. 18

New York, N. Y.—30th anniversary celebration of St. Ann's Society No. 105.

Lorain, O.—30th anniversary celebration of St. Cyril and Methodius Society No. 101.

MIDWEST KSKJ BASEBALL LEAGUE SCHEDULE—SECOND HALF

July 12 St. Florians at Waukegan, St. Joes.

St. Stephens at St. Michaels, St. Als, bye.

July 19 Waukegan, St. Joes at St. Als.

St. Michaels at St. Florians, St. Stephens, bye.

July 26 St. Stephens at St. Als.

Waukegan, St. Joes at St. Michaels.

St. Florians, bye.

Aug. 2 St. Als at St. Michaels.

St. Florians at St. Stephens, Waukegan, bye.

Aug. 9 St. Als at St. Florians.

Waukegan, St. Joes at St. Stephens.

St. Michaels, bye.

STANDINGS

Won Tied Lost

St. Michaels 3 0 0

St. Florians 2 -0 1

St. Joes 1 0 2

St. Stephens 0 1 2

St. Aloysius 0 1 2

SAILING IN MIDWEST LEAGUE ON NEW COURSE AS SECOND ROUND STARTS

Michaels in Pace-Setter Position; Chicagoans Grounds Taken; Cellar Teams May Surprise Circuit Fans

Baseball competition in the Midwest KSKJ League this season has deviated somewhat from its usual course. For the first time in four years we find another team other than the champion St. Florians dominating the top position at the half-way mark. We also find reputedly weaker teams of the circuit making a bolder and more determined contest in trying to stave off defeat. In all, as we are apt to analyze the situation, competition can be judged about even in regard to playing strength, with the South Chicago teams holding the edge on experience.

As the league standings appear prior to the second round opening games played on July 12, we find the St. Michaels of South Chicago occupying the coveted top position, with the champion Florians running them a close second. Waukegan and St. Stephens just a percentage difference of tie for third, and the stalwart St. Als still taking it on the chin in fifth place.

This setup as it appears above is due to be changed before the final games in August. Any of the lower rung teams are capable of dealing out an upset, and if Kay Jay competition runs true to form, you can be sure of some kind of a shuffle.

The Chicago teams have had a difficult and trying time of getting in their proper share of practice, owing to the fact that

their famous "Iron Garden" has been used almost exclusively for that purpose this year. The result is that they have not been able to maintain as well schooled and groomed teams as in past seasons.

In South Chicago the St. Michaels and St. Florians are engaged actively. The Florians, however, having a much more active schedule by playing twilight ball in the Calumet Region Senior League, a circuit which they are leading at the present time.

Rivalry between these two Kay Jay teams will be culminated this coming Sunday, July 19, when they meet at Calumet Park to decide the Midwest League leadership. It is apparent from past contests that it will be teeming with pentup interest. The result will determine the true mettle of the teams involved. On this same day Waukegan will travel to Chicago to engage the St. Aloysius team in a game which presumably will be played at Harrison Park, 18th and Wood St. The games are scheduled for 3 p. m.

Midwest Correspondent.

TRINITY KNIGHT VISITS CLEVELAND

Cleveland, O.—Jerry Koprivsek, Trinity Knight of Brooklyn, N. Y., and organist at St. Cyril's Church, was a visitor here last week. He was the guest of the Bandi family.

BASEBALL SCHOOL

(Published through courtesy of the Athletic Institute, Chicago, Ill.)

Details of Coaching Methods By Boyd B. Chambers

THIRD BASEMAN

Continued Have your mind made up as to what you will do with ball if hit to you, before it is hit.

Play closer on left-hand hitter.

Be always alert for bunts. You can tell from batter's actions in most cases.

On slow ground balls tell pitcher whether you want to handle the ball.

TEAM PLAY

Squeeze Play You cannot break up a squeeze play, so don't worry if pitcher allows man to bunt on squeeze play. Play this ball to first almost invariably.

No Man on Base

Play deep for right-hand hitters, on line for left-handers.

On hard hit ball you have plenty of time even if you boot ball.

Hustle on slow balls. Hurry after all fly balls, but you may expect shortstop to take flies behind you unless shortstop has gone to cover second base.

Man On First

None Out — Expect bunt, but do not charge in until sure. If you field bunt, hurry back to bag after throw. If pitcher fields bunt, direct throw and cover bag.

If you catch hard ground ball start double play UNLESS runner has started on hit and run and is too far down.

If the hitter gets a hit, straddle bag to take throw from outfield. If throw is very late, go meet the ball and throw out hitter at second.

Man On First

One or Two Out — You need not worry much about bunts. Play ground balls to second if possible. Play hits same as if none were out.

Man On Second

None Out — Almost same as man on first with none out, except that you have to cover bag on balls hit to pitcher. Let pitcher play slow bunts while you will have to be on the jump to field those bunted too hard for pitcher to handle.

On long flies cover third—some teams have shortstop cover third and third baseman back up.

On ground balls drive runner back to second then throw to first.

On short hits cover bag. On long hits or hits fumbled in outfield, cut off or back up throws.

Men On First and Second

None Out — Practically all teams sacrifice here. Don't charge in but be ready to handle hard bunts that pitcher cannot get to. Usually the pitcher or first baseman will throw bunts to third, as it is a force play. It requires good judgment by third baseman about fielding bunt or covering bag.

Play ground balls to second if possible.

Play hits and fly balls same as man on second, none out.

Men On First and Second

One or Two Out — On hits cover third to take throw if outfield tries to catch man running from first.

On fly balls cover bag. Cut off throws to you if play is not close.

On ground balls hit to you, play ball to second for double play, if possible.

Men On First, Second and Third

All Cases — Play on line.

JOLIET BOOSTERS PREP FOR GALA OUTING JULY 26

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Booster Club is getting ready for its outing to be held Sunday, July 26. The place will be announced in next week's issue.

Trucks will leave from the KSKJ office, 1004 N. Chicago St., at 9 a. m. sharp. All those wishing to attend must make reservations not later than July 24.

Those in charge are: Mardy Vedetich, John Churnovic, Frederick Horwath, William Glavan, Joseph Terlep, Julius Skedel, Josephine Ramuta, Leona Lauric, Helen Skerjanc, Mildred Klobutcher, Dorothy Dolenshek, Frances Bozich, Helen Rozich and Rose C. Derrnuc.

The admission is 50 cents for members, \$1 for non-members.

CANONS LEAD PENN MUSHERS

Pitt, Ambridge in Tie for Second

Ambridge, Pa.—The KSKJ Associated Booster Clubs Muehball League officially opened on June 7, when Presto Boosters invaded Ambridge to combat the Ambridge Kay Jays, Presto being the victims in both games of a double-header.

Pittsburgh and Canonsburg Boosters were also scheduled, but were confused, as Pittsburgh journeyed to Canonsburg and Canonsburg traveled to Pittsburgh; result was no games played.

On June 21 Canonsburg unloaded at Presto, where Canonsburg emerged ahead in the twin bill; Ambridge battled Pittsburgh, sharing the double bill.

June 28 found Presto at Pittsburgh, again to fall prey, this time to the strong Pittsburgh team, losing a double-header.

The resultant standing of teams:

Table with 3 columns: Team, W, L. Canonsburg 2 0, Pittsburgh 3 1, Ambridge 3 1, Presto 0 6

Due to cancellations and other circumstances the remainder of the schedule has been revised, as follows:

July 19: Pittsburgh at Canonsburg.

July 26: Ambridge at Presto.

Aug. 2: Canonsburg at Ambridge.

Aug. 9: KSKJ Day, round robin games at Canonsburg.

Aug. 16: Pittsburgh at Ambridge.

Aug. 25: Ambridge at Canonsburg.

Reporter.

Play ground balls to place except with two out. Play hits and long fly balls as in other cases.

Man On Third, or Third and Second

None Out — Play on line. Play ball to plate if runner goes, or bluff runner to third and get man at first. Many times runner on third will wait until you throw to first, then score. You can catch fast base runner by bluffing to first. On slow hit balls or balls you fumble in front of line, you can often catch runner coming from second by bluff to first as base runner is rounding third.

(To be Continued)

DEADLINE NOTICE

The regular Our Page deadline is 8 a. m. Friday.

ST. JOSEPH'S JAYS WIN WITH ONLY EIGHT MEN IN LINEUP; PLAY 15 TILTS

St. Joseph's Jays Romp in Two Leagues Cleveland, O.—In a nip-and-tuck battle with only eight men in the lineup, the St. Joseph's, No. 169, softball artists pressed on the bat in the final frames and tallied a 6 to 4 count over the Clippers in a regular St. Mary's Parish Twilight League tilt.

Dutchman was on the mound for the Jays, Lokar worked for the opposition.

The win was the third game played in as many days, with the blue and orange machine slightly battered by a hospital list. Manager Frank Verhotz's charges have played 15 games and annexed ten victories. In the Thursday tilt the Jays dropped a 3 to 2 battle, Miller performing in rare form on the mound, but fielding errors were too effective. The setback

RELIGION AND THE COLLEGE STUDENT

(Continued)

(From an Address by the Rev. Maurice S. Sheehy, Ph. D.)

The last hunger to which religion alone offers full satisfaction is the hunger for love.

Each of us has the need both to love and to be loved. God took cognizance of the human heart as He created it when He made the law of love the supreme commandment of the Gospel. By love, Christ meant no mere mood, no passing fancy. He meant a positive act of the will. Not merely by saying things, but rather by keeping His commandments are we to show our love for God. Even among the ruins of sin and the distress of poverty is love to seek for its neighbor. In Christ-like love there is no room for prudent reserve but the cry is, "Give! Give all!"

"Once upon a time I met in a hospital a young man who had attempted to give that which most men hold most precious. In his attempt to save a little child from drowning, he had narrowly escaped death.

"Why did you take that chance?" I asked him. "It was the only thing to do," he said simply. "A man couldn't stand by and see a child drown. And as I was losing consciousness, I was happier than I have ever been before, and a voice seemed to say, 'You did the right thing.'"

"That voice has been heard before," I assured him. "Once it said, 'Greater love than this hath no man than that he give his life for his friend!'"

Now if I were a pagan, I would condemn the boy who risked his life for another. After all, there is no fact of which I have more sensible experience than the fact that I am. That boy was certain of the fact that he was, and it was immoral for him to take a jump in the dark, to risk his life for another unless he knew there was outside and above him a Value beside which life itself was trivial. That Value we call God. This young man had grasped it with the certainty of faith. The most important fact in the universe after all is not that I am but that God is.

Now many people who grant that God is have no intention of changing their lives one iota—to say nothing of risking them—on account of what they call "religion." If religion means anything at all, it means that we live as if there is a God. Reason can demonstrate that God is, but faith brings us the message, "God is love." Beside that satisfaction to the hungry heart, all earthly things

are of no moment. This thought is brought out in the poem of Francis Thompson, "The Hound of Heaven." On its mad flight the poor soul sets forth to escape the Divine Lover:

I fled Him, down the nights and down the days; I fled Him, down the arches of the years; I fled Him, down the labyrinthine ways Of my own mind; and in the midst of tears I hid from Him; and under running laughter.

In the beauties of nature the soul in vain seeks peace, fearing only what it must surrender with never a thought of the gain if it turns to the Divine Lover.

Still with unhurrying chase, And unperturbed pace, Deliberate speed, majestic instancy,

Came on the following Feet And a voice above them beat—"Naught shelters thee, who wilt not shelter Me."

The joys of senses leave the wandering soul "grimed with smears" and the delight of human companionship are snatched away by "rotten death" as Religion and the col. stude—at least the soul falls a willing victim to the quest of the Hound of Heaven:

Alack, thou knowest not, How little worthy of any love thou art!

Whom wilt thou find to love ignoble thee

Save Me, save only Me? All which I took from thee I did but take

Not for thy harms, But just that you might'st seek it in My arms.

Such is religion's answer to the cravings of the human heart. If our young college folk are hungry today for love, for approval, for achievement, then it is because they have been disinherited from that rich spiritual legacy which Christ gave them twenty centuries ago. Cardinal Newman wrote: "Fear not that thy life shall have an end, but rather fear that it shall never have a beginning." Uplifted in song in this chapel today are the voices of two college groups of young men and women who are typical of the thousands—of the hundreds of thousands—of young people who in their quest of truth have discovered Him who said, "I am come that you may have life, and have it more abundantly."

The End

FACTORY WORKER

Master of His Own Fate

By Factory Worker

In a recent issue of Our Page, Otto Maton questions whether the factory worker is happy or disillusioned.

The answers to such a question can take varied forms, none of which can be applied to all.

It is true that factory work of the present-day type is of necessity boresome, but it must be so to guarantee efficiency so essential to successful and profitable mass production. To be cubby-holed in one corner, day in and day out, year in and year out perhaps only inserting screw No. 34124 in panel AF, minute after minute, hour after hour is a test for human endurance. How a worker can take pride in a completely assembled product to which he contributed only a trivial operation is a problem for the employer and the employees. Perhaps an esprit de corps would help. Workers can be of the opinion that their one seemingly trivial contribution is as essential to the completion of the finished product as are all other operations and plans. The employers would do well to make a similar appraisal.

Maton's problem has a smattering of a revolt against the suppression of individuality. In any mass production plant, or any large business office, only the complete plan of operation has a characteristic of individuality, and those who contributed their small share, from the executive down to the menial, are interdependent on each other, each playing an essential part, though they are confined to the background.

Mass production to which our friend revolts is the acme of team work—though its operation may be too highly accelerated. But the age-old problem of who gets the credit again looms up. When a football team advances the ball ten yards, to whom does the credit go? The coach, the trainer, the line, the interference or the ball carrier? Or do they all share in the result?

We are in the machine age and the sooner we realize it the better. Mass production has its good point in supplying the needs of a greater majority. Are they needs? Are they worth the price? are questions to be answered by those who produce and those who receive.

Provided the man or woman who forms one mere cog in a machine is not too tired, and provided such a man or woman is not only intent on eating, working and sleeping, and repeating the same, there is a salvation—a rich life guided by ideal and worthy principles.

To counter-balance the present scheme of specialization and the one-track method of earning a livelihood, we can enhance and enrich our lives by realizing the benefits of culture. With shorter hours of work we should find time for books, night schools and the arts, all beckoning us to partake of their benefits and enjoyment.

Our fathers and forefathers toiled from dawn to the late hours of the night, and I like to think of them not as merely existing, but living under the guidance of an ideal, though its attainment and realization involved traveling over a stony road to produce and give us our present civilization with its trials, tribulations and periods of happiness and sorrow. Were they happy or disillusioned?